

פאלאס NEWS

חדשות הארמון ת"א

גיליון מס' 4 / תמוז תשפ"ו / יוני 2026

מקבוצת עזריאלי

דבר המנכ"לית, מיכל חודרלנד

פאלאס NEWS

חדשות הארמון ת"א

גיליון מס' 4 / תמוז תשפ"ו / יוני 2026

דבר המערכת

"הבית שלנו הוא קודם כל מקום של אנשים - שבו אכפתיות, רצון טוב וכבוד הדדי, הם הבסיס הערכי לקיום קהילה אקטיבית ומיטיבה"

משפחה יקרה,

בתקופה שבה המציאות לימדה את כולנו מחדש מהי משמעותם של חוסן, קהילה וערכות הדדיות, אני מוצאת את עצמי מתבוננת על הבית שלנו בגאווה גדולה במיוחד.

מעבר לשגרה היומיומית ולמערכות המנהלות אותו, הבית שלנו הוא קודם כל מקום של אנשים - שבו אכפתיות, רצון טוב וכבוד הדדי, הם הבסיס הערכי לקיום קהילה אקטיבית ומיטיבה. בתקופה האחרונה ראינו כאן עוצמות אנושיות מרגשות: עובדים שנרתמו מכל הלב, צוותים שעמדו על המשמר במסירות אין קץ, דיירים ומשפחות שחיזקו זו את זו ברגישות ובאכפתיות - מחוות מיוחדות אלו מדגישות עד כמה הבית שלנו הינו מקום בטוח, חם ומשמעותי.

אני מאמינה שבית מצליח הוא מקום שרואה קודם כל את האדם - את הצרכים, הרגשות, החלומות והרצון להרגיש משמעותי ושייך בכל גיל ובכל יום מחדש.

אנו מחויבים באחריות - להמשיך להתפתח מקצועית, לדייק שירותים, לחדש ולהעניק מעטפת איכותית, בטוחה ומתקדמת לדיירים, לבני משפחותיהם ולעובדים שלנו.

בכוחות משותפים ואמונה בדרך, נצמח ונתפתח, ונבטיח שהבית שלנו ימשיך להיות מקום שטוב לחיות בו, היום ובעתיד. לימים טובים ומאושרים ביחד.

שלכם, מיכל חודרלנד
מנכ"לית פאלאס תל אביב

דיירות ודיירי פאלאס ת"א, יקרים כולם, יש ביטוי שלצערנו מתממש לעתים תכופות מידי: "האדם מתכנן אך לאלהים יש תוכניות משלו" (בידיש זה נשמע טוב יותר): את הוצאת הגיליון הזה תיכננו לקראת חג הפסח (אפריל 2026) והתכוונו לפתוח בברכה אופטימית להשבת כל החטופים של מאורעות ה-7 באוקטובר' וקודמיהם, ולאחל שקט בטחוני. אבל, ליושב במרומים חישובים משלו, ואת הפסח הזה בילינו בממ"קים, בצל מלחמת אירן המתמשכת. אז בלית ברירה דחינו את הוצאת העיתון למועד רגוע יותר, ובחרנו לקיים אירוע "קפה ועיתון" ב-18.6.2026 (בתקווה שהמלחמה הזו לא תתחדש, שוב), ביום המסיים את "שבוע הספר העברי", המציין השנה חגיגות 100. לכן, ברוח האקטואליה, הקדשנו לא-מעט כתבות ותצלומים בגיליון אותו אתם אווזים עתה בידיכם, לאירועים בפאלאס ת"א, שהתקיימו בתוך תקופת המלחמה (מבצע "שַׁאֲגַת הָאָרִי"): ההתגייסות המוחלטת של צוות העובדים להמשך 'החיים הנורמלים' (ככל האפשר) בדיור-המוגן שלנו (שהוכיח, ששוב, כשמו - כן הוא); שיתוף הפעולה המלא של הדיירים בהתאם למגבלות המצב; וגם, קיום התוכניות, האירועים והפעילויות, תוך מציאת פתרונות יצירתיים, דוגמת הפיכת החנייה בקומה מינוס 4, ל'היכל התרבות' הזמני. בהזדמנות זו, אנו מברכים בכל לב את חוגגות ימי-הולדת עגולים של 90 ו-100 שנים (כן ירבו), וכמובן מקבלים בחיבוק את 15 הדיירות והדיירים החדשות/ים, שהגיעו לאחרונה לפאלאס ת"א - ברוכים המצטרפים למשפחת פאלאס ת"א.

נאחל לכולנו בריאות, שלווה וסיבות לשמחות!
קריאה מהנה, המערכת

עורכת: שוש להב

רכזי מערכת: ענת מייק, איריס ענוים
חברי מערכת: אלון קפלן, שולמית רבינרסון, צביקה מושכל, חיה לוסקי (נציגת ועד הדיירים), יואב הירשברג
צילום: ענת מייק, איילת גרוס, איריס בן דוד, מיכל חודרלנד, יואב הירשברג, איריס ענוים, שוש להב

עיצוב מודעות: דיאנה כהן

מו"ל: פאלאס דיור מוגן | טל': 03-7182222

דיווח על פעילות ועד דיירי פאלאס ת"א

מאת ועד הדיירים

• הבאנו לדיון את הפער בין הרכב הארוחה בטייק-אווי בשעות 12:00-12:30, לארוחה בישיבה. הנושא נבחן וטופל על ידי ההנהלה.

להלן נושאים הנמצאים בתהליך:

- ארגון הספרייה וניהולה, בטיפול מול ענת.
- בדיקת נושא הרחבת הטווח של שעוני המצוקה.
- קבלת מפרט קבוע של חשבונות החשמל לכל דירה.

ביום ד' 20.5.2026 התקיימה אסיפת דיירים, בה נמסרה הודעה שהוועד הנוכחי יסיים עבודתו בחודש יולי 2026. כפועל יוצא נבחרה באסיפה 'ועדת בחירות', שתפקידה לאתר מתנדבים לשמש בוועד הדיירים החדש ולהציג אותם בפני אסיפת הדיירים הבאה.

חברות/י ועדת הבחירות, שלא יהיו בוועד הדיירים, הם:
שולמית רבינרסון
יהודית קארפ
עדנה סלומון
יאיר יודפת
אילנה סיון

המעוניינים להתנדב לוועד הבא, מתבקשים לפנות לוועדת הבחירות.

בפאלאס ת"א קיים ופועל ועד דיירים, על פי הנחיות חוק הדיור המוגן. הוועד הוא גוף עצמאי שאינו כפוף להנהלת הבית. על פי חוק, הוועד חייב לייצג את הדיירים ובעיקר לשמור על הזכויות החוקתיות והחוזיות שלהם

דיירים וחברים יקרים, להזכירכם, הוועד נבחר באסיפת דיירים ביולי 2024 וחברות בו חיה לוסקי, גוזל בן חיים ומיכל חניאל.

להלן דיווח קצר ומרוכז על עבודת ועד הדיירים בחודשים האחרונים:

- קידמנו את שיפוץ הגינה הציבורית שלנו, שכלל ניכוש העשבים הגבוהים, שתילת שיחים, פרחים ודשא. הגינה עתה נעימה לישיבה בחוץ. כן נוקתה בריכת הנוי.
- הדגשנו את חשיבות נשיאת תגי שם לכל העובדים, כי חשבנו שהדבר ישפר יחסים בין-אישיים בפאלאס.
- העלנו את נושא המניעה של סגירת דלתות המרפסות בבנין Z, כך שלא יקרה מצב בו דייר ננעל מחוץ למרפסת דירתו. העניין טופל.
- הקדשנו זמן רב לסידור ותיאום השעון במעלית השבת בבנין Z.
- חידשנו את נוהל ביקורי חולים וליווי חולים, בתיאום עם מחלקת דיירים, לפי צורך ולפי בקשה.
- קיימנו פגישת הוועד עם הדיירים החדשים, במטרה להכיר במפגש חברתי ולתת מידע לפי הצורך.

מה היה לנו? אוקטובר 2025 - יוני 2026

מאת ענת מייק

דצמבר 2025

- 8.12. ערב הרצאות קצרות Palace Ideas בהשתתפות דיירי פאלאס מודיעין
- 09.12. טורניר ברידג' רשתי
- 14.12. פתיחת תערוכת חוגי קרמיקה ו"סטודיו פתוח" והדלקת נר ראשון של חנוכה מוסיקלי
- 18.12. סיור במוזיאון הרצליה בתערוכה: "חנוך פיבן reform - אל הצורה מחדש"

ינואר 2026

- 04.01. פתיחת "קמפוס" - סמסטר חורף, שלש סדרות של הרצאות יחודיות: קרמינולוגיה, פניני תרבות היידיש, מסע בין דתות
- 05.01. מופע רשתי "השבילסט" וחשיפת חוג השביליסטים של רשת פאלאס.
- 06.01. מפגשים "קצרצרים" בין דיירים
- 08.01. סיור למוזיאון הטבע
- 13.01. מופע "אני שואל אתם עונים", עם החידונאי ועורך התשבצים דקל בנו, לכבוד יום השפה העברית
- 20-21.01. ימי בריאות: הרצאות, סדנאות, מכירת אביזרי עזר
- סיור מודרך בחוות שלם ופארק אריאל שרון

פברואר 2026

- סדר ט"ו בשבט בהשתתפות דיירים ובליוי מוזיקלי של ענת טוביה ויאיר סתוי
- 10.02. סיור מודרך למוזיאון פתח תקווה
- 11.02. מסירת כובעים שנסרגו ע"י דיירות, לגן השיקומי בספיבק
- טיול ליער האילנות וחוות "בר קיימא"
- 17.02. פתיחת תערוכת חוג סריגה
- 19.02. מפגש ראשון של שעת סיפור בגן "מעגן"
- 25.02. מקטע ראשון של שביל ישראל: מג'סר א-זרקא לקיסריה העתיקה
- 26.02. מפגש שני של שעת סיפור בגן "מעגן"

בחודשים שחלפו מאז הגיליון האחרון, חווינו פעילויות מגוונות בין המלחמות ובתוכן, שהייבו אותנו לשינויים ולחשיבה יצירתית. ריכזנו עבורכם את עיקרי האירועים והעשייה הפורייה:

אוקטובר 2025

- 6.10. ערב סוכות - ארוחה חגיגית בסוכה
- 16.10. ערב לציון אירועי השבעה באוקטובר, בהשתתפות: טל שפירי, עפר סגל, ליה שמחה ובליוי מוזיקלי של הזמרת מיקה עינב והפסנתרן גלעד שפירא
- 21.10. סיור מודרך לגלריה הירוקה - פארק הפסלים בארסוף
- 28.10. יום הליכה בפארק באר שבע - אירוע ספורט רשתי

נובמבר 2025

- 04.11. מפגש עם הסופרת איילת גונדר גושן (נכדתה של הדיירת מרים קונדה) לרגל השקת ספרה "אורחים"
- 09.11. סיור בפארק המסילה - סיור ראשון בסידרה של סיורים עצמאיים בתל אביב
- 12.11. טקס "קיפוד הזהב", קבלת פרס מפעל חיים של הדיירת השחקנית עדי עציון זק
- 16.11. סיור במתחם חסן ערפה - סיור שני בסידרה של סיורים עצמאיים בתל אביב
- 19.11. סיור מודרך במוזיאון רמת גן לאומנות ישראלית, בתערוכות: "אני מדברת עם ציור" ו-"הכפר האולימפי"
- 30.11. סיור בשוק הפשפשים - סיור שלישי בסידרה של סיורים עצמאיים בתל אביב

מאי 2026

- 04.05 • מסיבת ל"ג בעומר עם שייקה גינזבורג בגיטרה ודודו נתן בפסנתר
- 06.05 • מקטע שני של שביל ישראל: מעין כרם לנחל שורק
- 10.05 • מסיבת שנות ה-60 עם להקת שנות הקסם
- 14.05 • שרים ומספרים ירושלים, בהשתתפות דיירים וליווי מוזיקלי של אשר לוי והאקורדיון
- 16.05 • צפייה משותפת בטרקלין בתחרות גמר האירוויזיון
- 19.05 • מופע לכבוד שבועות, "מה שלומך אחות?", עם שולי נתן וללי שמר
- 20.05 • טיול לשדות ים: מוזיאון אוצרות קיסריה, בית חנה סנש
- 26.05 • אירוע ספורט נשי רשתי במרכז הספורט ספיבק

יוני 2026

- 10.06 • מקטע שלישי של שביל ישראל
- 14-18.06 • אירועי שבוע הספר בפאלאס תל אביב
- 18.06 • חלוקת עיתון פאלאס ת"א, גיליון מס' 4, ב"בוקר קפה ועיתון"
- 22.06 • סיור במוז"א בביאנלה לאומניות ולעיצוב 2026

מרץ 2026 - פעילויות מותאמות מלחמת "שאגת הארי"

- חוגים בממ"קים בבנין 1Z. שעורי ספורט במסדרונות בנין 1Z. קונצרט שישי במסדרונות בנין 1Z
- 03.03 • קרנבל פורים במסדרונות בנין Z עם טושקו והחצוצרה, בנין 1Z עם אמיר שרייבר והגיטרה
- 08.03 • שיח נשי בממ"קים: פעילות ייחודית ליום האישה שהעבירו נשות צוות פאלאס תל אביב והמטה
- 18.03 • ריקודי שורות עם שמעון ורד בחניון ויצמן, קומה מינוס 4
- 23.03 • הרמת כוסית לפסח עם צמד "הגרשונים", סביב שולחנות בחניון ויצמן, קומה מינוס 4

אפריל 2026

- 01.04 • סדר פסח בממ"קים
- 13.04 • טקס יום השואה בהשתתפות דיירים ובליווי מוזיקלי של קובי סלומון, אביה רוז וגיל לבני
- 16.04 • סיור במוזיאון ישראל בתערוכות: "לאה ניקל - הדרך לגן עדן" ו כרזות ואות - מלאכת העיצוב של פסח עיר שי
- 20.04 • טקס יום הזיכרון לחללי צה"ל ולנפגעי פעולות האיבה, בהשתתפות דיירים ובליווי מוזיקלי של הילה כהן אלעזר וערן ויץ
- 21.04 • בוקר של "שרים וזוכרים" עם תמר אבשלום וסתו מרמור
- 22.04 • יום העצמאות עם שלל פעילויות: מרתון סרטים ישראלים, תחרות ברידג' מופע לטיני ישראלי עם אתי קארי, קלאודיו טריקה ואיתי אברמוביץ, ארוחת צהרים בסגנון "שוק ישראלי", בינגו

רגע של אמת. מלחמה. עוד אחת.

מאת איריס ענויים

שעורי ספורט: הועברו ע"י הצוות המסור, ואף ע"י המנכ"לית מיכל, שהקפידה לשהות כאן כל סופ"ש, במטרה לאפשר לצוות לנוח בביתם בשישי ושבת.

מיגוון חוגים: ברידג', משחקי חשיבה, שבץ נא, תנ"ך, רמיקוב, שזירת פרחים, תכשיטנות, שיפור זיכרון, ערבית, שירה, סדנת קולאז', האזנה למוזיקה, סריגה, בינגו, שירה בציבור, אמנות, צרפתית, ציור ופסיפס, ריקודי שורות, פרלמנט גברים ומפגשי שיח עם הצוות - במטרה לאוורר רגשות ושיתוף בקשיים ודרכי התמודדות עם המצב.

ביום האישה: צוות העובדות העביר לדיירות שיח העצמה, ובסופו כל דיירת ניסחה משפט שהביע את סוד החוסן שלה. במקביל נשלחו שי ומכתב אישי ממיכל המנכ"לית.

קונצרטים: בימי שישי הקשבנו וצפינו בלהיטי ג'אז בקלרינט, קלאסיקל עם הצ'לו, קונצרט צלילי פסנתר, הכנר המיוחד ועוד.

סרטים והרצאות: אשר הועברו בערוץ 900

חג פורים: הרמנו כוסית יין בכל ממ"ק, פצחנו בשרים וריקודים בכל קומה עם מוזיקה שניגנו טושקו והחצוצרה ואמיר עם הגיטרה, ושלל תחפושות שחולקו לדיירים.

חג הפסח: כל הדיירים הוזמנו לקומת החניון 4-, להרמת כוסית לרגל חג הפסח. רעיון יצירתי זה קרם עור וגידים והפך לארוע מרגש, לו היו שותפי עמל כל המחלקות, ובראשן מטבח מזון ומשקאות, אחזקה, קהילה ותרבות.

"אם תקיף את עצמך באנשים שהם בית - לעולם לא תצליח ללכת לאיבוד...."

המושג "רגע של אמת" מתאר יחסים בין אנשים, בעיקר כשאדם נקלע למצב משר/מצוקה. או אז נבחנת בעצם מערכת היחסים שיש לו עם האנשים סביבו, והוא נוכח באותו הרגע לראות/לחוש מי נחלץ לעזרתו, וכיצד.

בסבבים האחרונים של מלחמת "שאגת הארי", חווינו כולנו מטחי טילים בלתי פוסקים, מצב שחייב את צוות העובדים בפאלאס ל"בלימת פתע", ובהתאם לכך - "לחשב מסלול מחדש". מסלול בו היה עלינו לדאוג בראש ובראשונה לביטחון ובטיחות הדיירים.

שנית, ובמקביל לכך - להצליח למצוא את הדרך לקיים שגרת חירום, אשר תעניק לדיירים תחושת מוגנות, וקיום החוגים והאירועים שתוכננו מראש, תחת מיגבלות פיקוד העורף.

לשמחתנו, הצלחנו לקיים זאת, הודות לגמישות ושיתוף הפעולה של צוות העובדים והדיירים היקרים.

להלן מבחר דוגמאות של הפעילויות שערכנו בזמן המלחמה: זמינות 24/7: בכל לילה נישארו ללון בפאלאס אנשי צוות, שדאגו לשלום הדיירים בכלל, ובזמן האזעקות - בפרט.

ברכה ליום האישה הבינלאומי, 8.3.2026

דיירות יקרות ואהובות,

ביום האישה אני רוצה לומר לכן, כמה אני שמחה וגאה להיות חלק מהקהילה המיוחדת שנוצרה כאן! כשאני מסתכלת עליכן, אני רואה נשים שהכו שורשים עמוקים בארץ הזאת. נשים שבמהלך השנים בנו, יצרו, עבדו, הובילו, גידלו משפחות ולקחו חלק משמעותי בדרכים שונות, בעיצוב החברה והקהילה שסביבן. יש כאן מגוון כל כך רחב של ידע, ניסיון חיים, כישרונות ותעוזה. כל אחת מכן מביאה איתה סיפור, דרך ועולם שלם, ויחד נוצרת כאן קהילה עשירה ומעוררת השראה. דווקא בימים מורכבים כמו אלו שאנחנו חיים בהם היום, המפגש היומיומי אתכן ממלא אותי אופטימיות. הידיעה שיש כאן כל כך הרבה חוכמה, ניסיון וחוסן אנושי, מחזקת מאוד. תודה לכן על מי שאתן ועל מה שאתן מביאות לבית הזה, בכל יום.

מאחלת לכן יום נשים שמח, מלא הערכה, חום ושמחה.

שלכן, מיכל חודרלנד
מנכ"לית פאלאס תל-אביב

"גן האירועים": הדיירים הופתעו ונפעמו מ"גן האירועים" שהוקם, וזכינו להנות ולשיר יחדיו עם "צמד הגרשונים". חשוב לציין: כי חלק מהחוגים והמיפגשים הועבר ע"י הדיירים, ועל כך תודתנו הגדולה!

תודה מיוחדת נוספת לצוות המרפאה, שעשה לילות כימים, והיה מסור כתמיד אף יותר.

לסיכום: שיגרת החרום העניקה תחושת מוגנות, יציבות, ויותר מכל - שייכות לקהילה מחבקת ודואגת. היה חשוב לכולנו לוודא שאיש ואישה מהדיירים, לא יחוש שהוא מתמודד לבד עם המצב המורכב, ע"י כך שהקפדנו לשמור על רצף ניהולי, זמינות 24/7, תוך מתן מענה מיידי, מקצועי, אנושי ורגיש.

"אם תקיף את עצמך באנשים שהם בית - לעולם לא תצליח ללכת לאיבוד...."

ימי הולדת לבנות התשעים והמאה

מאת יואב הירשברג

הפעם נקדיש הכתבה לנשים הנהדרות אצלנו בפאלאס, החוגגות ימי הולדת עגולים: 90 ו-100.

חוגגות 90

מלכה פרימוב

נכנסה לגור בפאלאס ב 01/01/2021 מלכה פרימוב היא ראשת השבט של משפחתה. נולדה להורים שעלו מצ'כוסלובקיה, שמרבית משפחתם נספתה בשואה. מלכה ואחותה גדלו בנתניה. מלכה עובדת סוציאלית במקצועה ובנשמתה. הכירה את יוסף שהפך לבעלה

כשהיתה אסיסטנטית בצבא והוא רופא שיניים בחיל האוויר. מלכה דאגה תמיד שהקן המשפחתי יהיה פתוח ומזמין לחברים של ילדיה. מלכה טיילה בכל העולם, אוהבת מלאכות יד ומוזיקה קלאסית, והכי אוהבת להיפגש עם הילדים, הנכדים והנינים או לראות סרטונים שלהם. מלכה מתעמלת מתמידה בשיעורי ההתעמלות בפאלאס.

שושנה מאיר

נכנסה לגור בפאלאס ב 31/07/2005 שושנה ילידת פולין, הגיעה בדרך חתחתים עם ילדי טהראן לארץ. עבדה כמנהלת חשבונות בחברה קטנה במשך 12 שנים, לאחר מכן החליטה לצאת לפנסיה מוקדמת. שושנה לא שקטה על שמריה והחלה בהמשך לעסוק בתכשיטנות.

בהמשך, כאשר הגיעה לפאלאס, היא

העבירה חוג תכשיטנות, והייתה ידועה בקרב הדיירים בתור "שוש חרוזים". בסביבות 2007 היא החלה בכתיבת שירה ואף הוציאה לאור בעצמה שמונה ספרוני שירה. שושנה מקבלת את השראתה מדברים שונים וכותבת על נושאים מגוונים כגון: אקטואליה, משפחה והגיל השלישי. היא נהנית במיוחד מחוג ברידג', ומגיעה להשתתף בו בכל יום. לשושנה יש בן ובת, שישה נכדים, ושלושה נינים.

אלכסנדרה פרמט מיסלובודסקי נכנסה לגור בפאלאס ב 21/04/2013 אלכסנדרה עלתה לישראל ממוסקבה בשנת 1973. עבדה כמהנדסת בחברת "אמקור" והייתה האישה היחידה בצוות גברי - עובדה שהפכה את דרכה המקצועית למרשימה במיוחד. לאחר פרישתה, יצאה עם בעלה למסע חיים חדש בארצות הברית. בעלה, פרופ' מיכאל מיסלובודסקי ז"ל, עבד 15 שנים בתחום הפסיכונורולוגיה ושימש כמרצה באוניברסיטה ת"א. אלכסנדרה אוהבת לקרוא ספרים ולצפות בסרטים, וממשיכה לטפח את סקרנותה ואת אהבתה לתרבות.

צלילה חריזמן

נכנסה לגור בפאלאס ב 21/07/2025 צלילה בוגרת קיבוץ משמר העמק, ובצעירותה, בתקופת שירותה הצבאי, מצאה מפלט והשראה בעולם המחול. בזמנה הפנוי רקדה בסטודיו של קטיה, ושם נוצר מפגש משמעותי במיוחד: היכרות עם משה פלדנקרייז, אבי השיטה הנושאת את שמו. היא הפכה לתלמידתו, והחוויה הזו

ליוותה אותה לאורך חייה המקצועיים. בגיל 21

החליטה להשקיע בעצמה ובדרכה החינוכית, ונרשמה ללימודים בסמינר אורנים. היא סיימה עם תעודת הוראה במוזיקה וריתמיקה, ופתחה בקריירה חינוכית מגוונת במוסדות שונים ברחבי הארץ.

במהלך שנות עבודתה הכירה את מי שעתיד להיות בעלה.

כדי לאפשר לו להשלים את עבודת הדוקטורט, השניים עברו לארצות הברית, שם חיו במשך עשר שנים. בתקופה זו התגבשה תרומתו המשמעותית של בעלה למערכת הבריאות בישראל, ובזכותו הוקם מכון מור, שהפך עם השנים לרשת ארצית המונה כיום עשרים ושלושה מרכזי שירות. לצלילה יש בן ובת ושישה נכדים.

בדצמבר האחרון, לאחר כמעט עשרים שנות הוראה, ליווי והנחיה, צלילה בחרה לסיים את תפקידה כמדריכת פלדנקרייז באוניברסיטת תל אביב - פרישה המסמלת סגירת מעגל מקצועי עשיר, מלא השפעה, יצירה ואהבת אדם.

בנות מאה הן מוכרחות לרקוד עם הנינים והנכדים... וגם אם בלב ישנה טיפונת עצב ברגלים עוד שמור הקצב

ל-11 נינים. בכל סוף שבוע היא פוגשת את משפחתה המורחבת, וממשיכה להיות עוגן של חום, יציבות ואהבה. ד"ר אבלגון סיימה את לימודי רפואת השיניים בשנת 1950 ברוסאריו שבארגנטינה - אחת משש נשים בלבד בכיתה של חמישים סטודנטים, הישג נדיר ופורץ דרך לתקופתו. בגיל 23 כבר פתחה קליניקה פרטית משלה.

עם עלייתה לישראל בשנת 1969 החלה לעבוד בקופת חולים ופתחה קליניקה בחיפה. היא עסקה בשיקום מורכב ובכירורגיה, הייתה בין חלוצות תחום ההשתלות בארץ, והקפידה להתעדכן בטכנולוגיות המתקדמות ביותר. במשך 61 שנים, עד גיל 92, המשיכה לעבוד כרופאת שיניים, ובכל פעם שדיברה על המקצוע, עיניה נצצו כאילו מדובר באהבה ראשונה. עבור בני משפחתה, בטי היא הרבה יותר מאם, סבתא או סבתא-רבה. היא דוגמה חיה לאהבת חיים, לחוסן, לערכים ולעשייה בלתי פוסקת. היא מגלמת שילוב נדיר של מקצועיות, אנושיות, סקרנות וחדוות חיים - השראה שמלווה את כולנו מדי יום. ליום הולדתה העגול, קיבלה בטי מכתב ברכה מנשיא המדינה, יצחק (בוז'י) הרצוג. מרגש.

מרי שהין

נכנסה לגור בפאלאס ב 15/11/2007
מרי כהן נולדה בעירק, לאמא תפחה ואבא יהודה. משפחה אמידה עם בית שוקק פעילות. מרי למדה בבית ספר אליאנס ואח"כ התמחתה בתפירה עילית. 3 האחיות לבית כהן נישאו לשלושת בני הדודים, האחים ממשפחת שהין. מרי נישאה ליוסף שהין ויחד עברו למספר שנים לאיסטנבול, שם למד הנדסה. בשנת 1951 הם עלו יחד עם בני משפחה נוספים, לארץ ישראל. הם עבדו ובילו כאן ומאד אהבו את החיים. מאחר שלא הצליחו להביא צאצאים, עברו לבני יורק ונשארו שם כ-20 שנה. מרי עבדה כמעצבת אופנה ויוסף לקח חלק בבניית שדה התעופה קנדי. בשנות השבעים המאוחרות, מרי השתוקקה לחזור לארץ, וכך עשתה. רכשה דירה בת"א ונסעה פעמיים בשנה לתכנן את האופנה הבאה. כמו כן, אהבה לטייל בעולם. תמיד הצטערה שלא היו להם ילדים והתייחסה לדודנים באהבה רבה. כאישה עצמאית וחכמה, החליטה למכור את הדירה ולעבור לפאלאס. מרי אוהבת מאד לארח, בשלנית מעולה, ביתה תמיד פתוח, וכמו כן - היתה שחקנית ברידג טובה שגם הדריכה בתחום.

יונה ניר

נכנסה לגור בפאלאס ב 18/08/2019
מי שמכיר את יונה, יודע שיש דברים שעליהם היא לא מוותרת. זה מתחיל בפגישות עם הנכדות והנכדים האהובים, וממשיך בלו"ז צפוף ומלא הנאות: האנרגיה של יונה מידבקת: רק תגידו 'טיול', והמזוודה כבר ארוזה וממתינה ליד הדלת. המעורבות שלה בחיי היומיום והרצון להיות תמיד בלב העניינים, הם הכוחות שמניעים אותה. את כל אלו מלווה זכרו של ישראל, בעלה המנוח שנפטר לפני כ-15 שנים, איתו חיה חיים מלאים ותוססים שמלווים אותה באהבה עד היום.

אילנה הוניגסבלום

נכנסה לגור בפאלאס ב 06/09/2022
אילנה נכנסה לגור בפאלאס ביחד עם בעלה אברהם ז"ל. אילנה אוהבת לשחק ברידג' בפאלאס, והיא נהנית במיוחד מהאתגר המחשבתי שהמשחק דורש. כמו כן היא אוהבת לקרא ספרים בשפה העברית והאנגלית. אילנה רואה חשיבות עצומה בשמירה על האיזון העדין בין האדם לסביבתו.

100 חוגגות

ד"ר בטי אבלגון

נכנסה לגור בפאלאס ב 02/08/2007
יום ההולדת של בטי אבלגון הוא הזדמנות לחגוג חיים מלאים בעשייה, מקצועיות, חוכמה ואהבת אדם - מסע אישי ומקצועי שהותיר חותם עמוק על כל מי שסביבה. כ-18 שנה שבטי מתגוררת בבית הדיור המוגן פאלאס, ושומרת על אורח חיים פעיל ומלא עניין. היא משחקת ברידג' מדי יום, מקפידה על התעמלות קבועה, ועד לפני כמה שנים עוד הייתה נוסעת לקיסריה לשחק גולף - עדות לרוח צעירה שלא דועכת. מעבר לכך, בטי היא לב פועם של משפחה גדולה: אם, סבתא לחמישה נכדים וסבתא-רבה

ברוכים הבאים הדיירות והדיירים החדשות/ים

מרים זיבנברג

כניסה למגורים 25/12/25

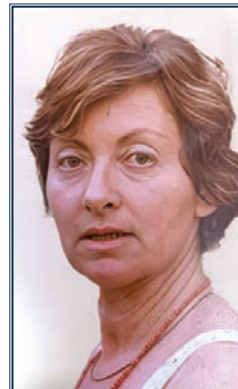
נולדה בתל אביב. לאחר נישואיה לתאו ז"ל, עברו להתגורר ברובע היהודי בירושלים. תאו ז"ל למד את ההיסטוריה של המקום וכך עלה הרעיון לחפור מתחת לביתם. החפירות נמשכו 18 שנים, במהלכם נחשפו, ככל הידוע, שרידים מתקופת בית שני וביניהם, ככל הנראה, ארמון חשמונאי. מרים ובעלה ז"ל הקימו מרכז מבקרים ומוזיאון, שהפכו מוקד עליה לרגל לאורחים שהגיעו לבקר בארץ הקודש.

אמירה טירן

כניסה למגורים 17/9/2025

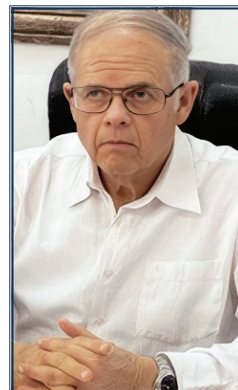
ילידת הארץ. את שנות ילדותה ונעוריה העבירה בירושלים. הייתה בשומר הצעיר והתגייסה לנחל קרבי. בהכשרתה מיקרוביולוגית ומיקרוביוכימאית. עבדה בבית הספר לרפואה באוניברסיטה העברית בירושלים. אוהבת מוזיקה קלאסית. אמירה מתארת את שהותה בפאלאס "הגעתי לגן עדן".

עו"ד ברוך אברהמי

כניסה למגורים 10/11/2025

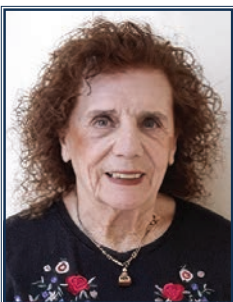
ברוך מנהל משרד עורכי דין בתל אביב ומומחה בנושאי הגיל השלישי ומימוש זכויות. הוא מעניק יעוץ משפטי בתחומי הרפואה והמשפט, שירותי הבריאות, ביטוחי הבריאות והסיעוד, וכן בתחום הפנסיות. בנוסף, הוא כיהן כמשנה ליועץ המשפטי לממשלה ושימש כיועץ משפטי לגופים ציבוריים ופרטיים מהגדולים במשק.

ניצה זמיר

כניסה למגורים 12/1/26

ילידת הארץ, למדה תואר ראשון ושני במנהל ציבורי ומדעי המדינה, תוך כדי שירות בקבע. השתחררה בדרגת אלוף משנה. אחרי השחרור עבדה במשרד הביטחון ביחידה למחקר ופיתוח (מפא"ת). בהיותה במילואים ייצגה את צה"ל ב"מצעד החיים" בפולין וב"צעדת 4 הימים" בהולנד. ממשיכה כיום להתנדב כגמלאית משרד הביטחון.

קטי ברגר

כניסה למגורים 18/11/25

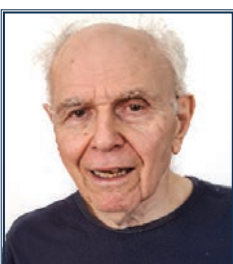
עלתה ארצה מרומניה עם משפחתה בשנת 1975 מטעמי ציונות. התגוררה בנהריה. רופאת ילדים. עבדה שנים רבות בביה"ח בנהריה ובשנים האחרונות בקופת חולים, עד שפרשה.

בסן רפאל

כניסה למגורים 8/3/26

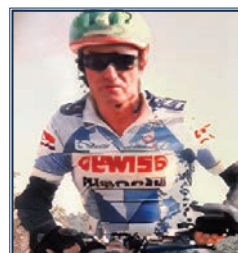
רפאל יליד בולגריה, עלה לארץ בשנת '49. למד בטכניון הנדסת בניין. בסיום הלימודים שרת כקצין תכנון בחיל ההנדסה. בשנת '69 הוזמן לעבוד בניו-יורק בקונסטרוקציית בנין. היה מעורב בבניין ארבעה תיאטראות גדולים ובניינים רבי קומות בעיר. עלה לארץ עם משפחתו בשנת 2014. צילה הייתה כל השנים עזר כנגדו, במשרד ובבית.

אורי ירושלמי

כניסה למגורים 1/12/25

יליד הארץ. ב-40 השנים האחרונות עסק בטוילים וספורט אופניים. רכב עשרות אלפי קילומטרים בארץ ובעולם.

בסן צילה

כניסה למגורים 8/3/26

צילה נולדה ברוסיה להורים פולנים. עלתה לארץ עם הוריה והתגוררה בהדר יוסף. כילדה רקדה בלט. שירתה במשטרה הצבאית. עברה עם רפאל לגור בניו יורק ועבדה יחד איתו במשרד. בארה"ב אהבה לבשל, לארח חברים ולרקוד ריקודי עם. תמיד הקפידה על תזונה בריאה וספורט.

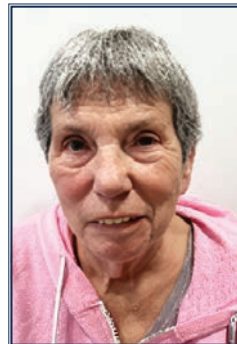

אנו מקבלים בחיבוק את 15 המצטרפים החדשים לפאלאס ת"א, בין ספטמבר 2025 עד מאי 2026

חגית דינור

כניסה למגורים 10/3/26

ילידת הארץ, ד"ר לתלמוד. במשך שנים רבות שימשה כמורה לתלמוד בביה"ס, בהמשך הייתה מרצה באוניברסיטה הפתוחה, ובמקביל הייתה מפקחת תלמוד במשרד החינוך של בתי ספר ממלכתיים. מאז שפרשה לגמלאות היא מקיימת חוג תלמוד למבוגרים.

ציפי וינר

כניסה למגורים 15/3/26

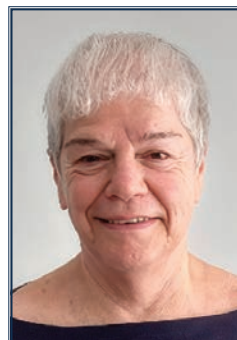
ילידת חיפה. במהלך שירותה הצבאי עלתה על מוקש. נשלחה לארה"ב לצורך שיקום ונשארה לגור שם 25 שנים. במהלך השנים פעלה רבות עבור "הבונדס" ובמקביל, ניהלה חברת נכסים גדולה של דירות ומרכזי קניות. לפני כ-45 שנים פגשה מאסטר איינגאר-יוגה, בעקבותיו הגיעה להודו 17 פעמים. במהלך שנים אלה למדה והתמחתה באיינגר-יוגה עד שהפכה לכוהנת איינגר-יוגה טיפולית, ראשונה במעלה בישראל.

מינה אורט

כניסה למגורים 17/3/26

נולדה בחיפה. למדה הנדסאות כימיה בטכניון ועבדה במעבדת מחקר כ-12 שנים. החליטה על שינוי כיוון, למדה תואר ראשון במדעי ההתנהגות והנחיית קבוצות ותואר שני בתיאטרון חברתי חינוכי. לימדה במכללת סמינר הקיבוצים. הוציאה ספר בנושא הנחיית קבוצות.

פכט ישראל

כניסה למגורים 29/3/26

כימאי פיזיקלי ישראלי, פרופסור אמריטוס בפקולטה לביולוגיה במכון ויצמן למדע. לשעבר יו"ר ההנהלה האקדמית של הקרן הלאומית למדע ונשיא האיגוד הבינ-לאומי לביופיזיקה טהורה ויישומית. מומחה לחקר תהליכים פיזיקליים-כימיים בתא החי.

לבנה אשד

כניסה למגורים 30/3/26

ילידת הארץ, נולדה וגדלה בתל אביב. שרתה בחיל ההנדסה. שמאית מקרקעין ומשפטנית, עצמאית ובעלת משרד. הייתה מעורבת בפרויקטים גדולים מאוד של נדל"ן. עדיין עובדת.

חסיא עינב

כניסה למגורים 26/4/26

ילידת תל אביב. בעלת תואר ראשון בסוציולוגיה של האוניברסיטה העברית. למדה תואר שני בסוציולוגיה רפואית באוניברסיטת ניו יורק. עבדה 25 שנים בקופת חולים כללית, התקדמה בארגון עד לתפקיד מנהלת מחלקת השיווק וחברת ההנהלה. טיילה והתגוררה ברחבי העולם בעקבות עבודתו של בעלה, פרופ' שמואל עינב, מומחה בהנדסה רפואית.

רוזנפלד עדינה

כניסה למגורים 27/4/26

נולדה בווינה. עלתה לארץ בתור תינוקת ומאז חיה בתל אביב.

שינוי אירגוני בפאלאס בניית תפקיד מנהלת קהילה

מאת ענת מייק - מנהלת קהילה ותרבות

לאור חזון זה, נבנית תוכנית פעילות התרבות אשר מבוססת על שיתוף פעולה בין מחלקת התרבות, ליוזמות ולרעיונות של הדיירים. לאורך כל השנה, הדיירים נוטלים חלק באירועים, בטקסים, בחוגים ובמפגשים. לכן, שיתוף הפעולה בין מחלקת תרבות ומחלקת דיירים, מתבקש. בינואר 2026 נעשה שינוי אירגוני בפאלאס, ואני קבלתי את תפקיד מנהלת הקהילה. אני אחראית הן על מחלקת התרבות והן על מחלקת דיירים. את מחלקת דיירים מנהלת איילת גרוס.

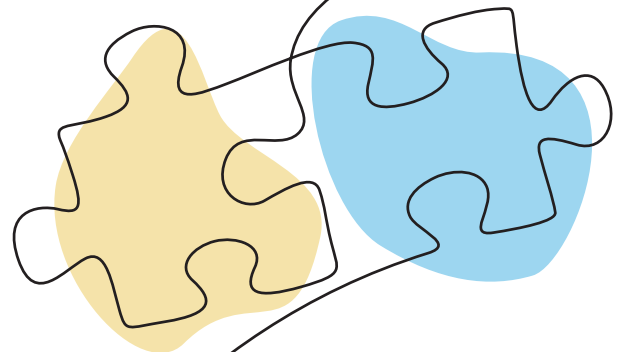
תפקידי כמנהלת הקהילה הוא להתוות את הדרך, להוביל את הצוותים למצויינות, לחזק את החיבור בין המחלקות, להכיר את הדיירים היטב, את הכישורים והכוחות הנמצאים אצלנו, לייצר פעילויות תרבות אשר יבססו את הקהילה עם נתינה כלפי בית וכן נתינה כלפי חוץ. יחד נעשה ונצליח!

”קהילה היא קבוצת אנשים החולקת מאפיינים משותפים. היא מהווה מסגרת חברתית המקיימת פעילויות ומוסדות משותפים, ומעניקה לחבריה תחושת שייכות וזהות”

למי שלא מכיר ולמי שלא זוכר מהגיליון לפני שנה, אני מתגוררת בשכונת הדר יוסף בתל אביב (דור רביעי בתל אביב - סבתי ילידת נווה צדק), נשואה לאיל ויש לנו 3 ילדים גדולים (צליל, בן וסתו) וכלבה (דמקה). אני עוסקת בתחום הזיקנה כ-20 שנה במגוון תפקידים: מתאמת מחקר ביחידה לשבץ מח באיכילוב, רכזת חסויים במשרד אפטרופסות, מנהלת תחום הסיעוד באגודה לאזרח הוותיק בבת ים, מנהלת תרבות במגדלי הים התיכון בגני תקווה, מנהלת תרבות באחוזת צהלה. בהכשרתי, אני גרונטולוגית בעלת תואר שני במדעי הזיקנה מאוניברסיטת חיפה.

התחלתי את תפקידי כמנהלת התרבות בפאלאס תל אביב בנובמבר 2024, ומה שהנחה אותי מתחילת דרכי בבית, הוא בניית קהילה. קהילה היא קבוצת אנשים החולקת מאפיינים משותפים. היא מהווה מסגרת חברתית המקיימת פעילויות ומוסדות משותפים, ומעניקה לחבריה תחושת שייכות וזהות. אני מאמינה באמונה שלמה, שהבחירה בדיוור מוגן טומנת בחובה (מעבר לכל היתרונות הרבים), את הרצון להשתייך לקהילה של אנשים ברמה גבוהה - סקרנים, שוחרי תרבות, ספורטיביים ופעילים, אשר שואפים לצמוח ולהתפתח.

הגשמת חלום ומנהלת את מחלקת הדיירים

מאת איילת גרוס - מנהלת מח' הדיירים

אני הכתובת כשאינכם בטוחים למי לפנות בפאלאס, כשיש בעיה לא פתורה, בקשה אישית או התלבטות. אני אשמח אם תשתפו אותי בכל דבר ועניין שעובר עליכם, קטן כגדול, כשאתם בטוב ובטח אם מתעורר קושי. מטרתי היא לחזק את התחושה כי יש סביבכם מערכת תומכת, זמינה ומקצועית על מנת להגביר את תחושת הביטחון והשקט הנפשי שלכם ושל בני משפחותיכם.

צוות המחלקה שלנו כולל גם את אלן יוסף - הקונסיירג', את שתי העובדות הסוציאליות - איריס ענונים וליה שמחה, ואת רכזי השירות - יואב הירשברג וגלית לוין, שהצטרפה לאחרונה. כל אחד מאיתנו וכולנו יחד, נשמח להיות לצידיכם וללוות אתכם בחיים טובים, מלאים ומאושרים בפאלאס תל אביב.

"אני הכתובת כשאינכם בטוחים למי לפנות בפאלאס, כשיש בעיה לא פתורה, בקשה אישית או התלבטות. אני אשמח אם תשתפו אותי בכל דבר ועניין שעובר עליכם, קטן כגדול, כשאתם בטוב ובטח אם מתעורר קושי"

למשפחת פאלאס ת"א,

נולדתי, גדלתי, נישאתי וגידלתי את שלוש בנותי, בשכונה קטנה ושקטה בירושלים. למדתי תארים ראשון ושני בכלכלה ועבדתי כרפרנטית באגף תקציבים במשרד האוצר. מסלול החיים היה ידוע וברור. בתי הבכורה עברה לגור וללמוד בתל אביב ואחותה הלכה בעקבותיה. שכונת מגורי, כמו כל ירושלים, שינתה את פניה. לעומתה, העיר תל אביב שנחשפה בפני בביקורים אצל הבנות, קסמה לי מאוד.

לפני שש שנים החלטנו למכור את הבית בירושלים שטיפחנו באהבה רבה ולעבור לעיר הגדולה. עם המעבר גמלה בי ההחלטה להעז לממש משאלת לב, ולשנות את הכיוון המקצועי מעיסוק במספרים לעבודה עם אנשים. ידעתי שאני רוצה לעבוד עם הגיל השלישי. הייתי ילדה בכורה ויחידה שנים רבות, ותמיד ביליתי עם המבוגרים במשפחה. אהבתי לשמוע סיפורים מן העבר ולמדתי להעריך ניסיון וחוכמת חיים. אולם העדר ותק מקצועי הקשה עלי למצוא עבודה בתחום.

פאלאס תל אביב היה היחיד שהסכים לתת לי הזדמנות. אמנם לא מיד בתפקיד שרציתי אבל לפחות הדלת נפתחה. התחלתי במחלקת השיווק כמתאמת פגישות, המשכתי לתפקיד מזכירת המנכ"לית, ורק אחרי שנתיים הצלחתי להגיע למחלקת שירות לדייר כרכזת שירות. לאחרונה, זכיתי לקבל את אמון ותמיכת המנכ"לית הנוכחית, מיכל חודרלנד, וכיום אני מנהלת את מחלקת הדיירים. הגשמת חלום!

יש משמעות רבה עבורי להיות חלק ממשפחת פאלאס תל אביב וזהו כבוד בשבילי לתת שירות לכל הדיירים שלנו. אני רואה בכם סוג מיוחד של חברים ואפילו בני משפחה. כאלה שאפשר להיות יחד בזמנים שמחים או קשים, לחלוק חוויות, לתת טיפים על פאלאס ולקבל עצות לחיים, לשמוע סיפורים ולהרחיב אופקים.

הסכם ההעברה עליית יהודי גרמניה לישראל

מאת ד"ר אלון קפלן, עו"ד

הסכום תלוי בכמות הטובין הגרמניים שנרכש באמצעות הסכם ההעברה, ובהצלחתן של חברות הנאמנות למכור את הסחורה בשוק המקומי.

עריכת ההסכם הייתה דילמה מוסרית קשה:

האם לשתף פעולה עם המשטר הנאצי כדי להציל משהו מהרכוש, או לסרב ולהפסיד הכול? רוב היהודים בחרו בפרגמטיות – הם העדיפו להציל חלק מאשר להפסיד הכול. התעשייה הצעירה בארץ ישראל קיבלה תמריץ משמעותי ונתמכה על ידי עולים יהודים בעלי אמצעים, שהביאו איתם לא רק הון, אלא גם ידע מקצועי ויכולות יזמיות של העולים.

הסכם ההעברה - יישום וביצוע במסגרת משפטית מתוחכמת: לצורך ביצוע ההסכם נרשמו בשנת 1933 שתי חברות נאמנות שפעלו במקביל ובתיאום מלא. הקמת שתי חברות נפרדות לא הייתה מקרית, אלא מעשה חיוני כדי לעמוד בדרישות חוקיות של שתי מערכות משפט שונות, ולהבטיח שההסכם יהיה חוקי ומוכר בשני הצדדים. החברה הראשונה הייתה חברה גרמנית שפעלה בגרמניה, והחברה השנייה הוקמה ופעלה בתל אביב.

חלוקת התפקידים בין שתי החברות הייתה ברורה ויעילה: החברה בגרמניה קיבלה את כספיהם של היהודים העולים ושילמה לסוחרים וליצרנים הגרמנים עבור הציוד והטובין שהוזמנו ונשלחו לארץ ישראל. מנגד, החברה בארץ ישראל מכרה את הטובין והציוד הגרמני בשוק המקומי וסיפקה לעולים את התמורה מעסקות אלו, כמובן, בניכוי עמלות הטיפול וההפעלה.

סיכום:

הסכם ההעברה פעל בין שנת 1993 עד 1999 כאשר התחילה מלחמת העולם השנייה. במסגרת ההסכם עלו לארץ כ- 50,000 יהודים שאנו מכירים אותם בכינוי "ייקים", רבים מהם תרמו לפיתוח הכלכלה והתרבות בישראל. בנוסף לכך, הצליחו יהודים רבים לצאת מגרמניה ולהגר לארצות הברית וארצות אחרות.

"האלימות הפיזית והחקיקה האנטישמית בגרמניה, אילצו את יהודי גרמניה להתמודד עם מציאות קשה: הם חייבים להגר ולצאת מגרמניה, אבל כיצד עושים זאת כאשר כל רכושם מוקפא?"

הסכם ההעברה נולד על רקע משבר הולך ומחמיר ביחסים בין היהודים שחיו בגרמניה, לרשויות הגרמניות. הצעדים האנטישמיים בגרמניה של העידן הנאצי, החלו כבר בשנת 1933 וכללו את שאיפתו המוצהרת של היטלר ל"גרמניה חופשית מיהודים" – מושג שנשמע אז כסיסמה פוליטית, אך התברר כתוכנית הרס שיטתית. האלימות הפיזית והחקיקה האנטישמית בגרמניה, אילצו את יהודי גרמניה להתמודד עם מציאות קשה: הם חייבים להגר ולצאת מגרמניה, אבל כיצד עושים זאת כאשר כל רכושם מוקפא?

לפתרון הבעיה נמצא פתרון יצירתי, של הסכם בין ההנהגה הציונית בארץ ישראל והממשלה הנאצית. הפתרון איפשר ליהודים להגר אל מחוץ למדינה, תוך סיוע לכלכלת גרמניה אשר הייתה במצב כלכלי קשה. הפתרון היה "הסכם ההעברה" שנעשה ב- 1933 בין שני הצדדים.

האינטרסים המורכבים של כל הצדדים:

גרמניה ראתה את הסכם ההעברה כפתרון לשלושה אתגרים בוזמנית:
ראשית – הוא יכול היה לגרום להגירה מסיבית של יהודים מגרמניה, מטרה שהנאצים רצו להשיג.
שנית – ההסכם איפשר התגברות על החרם היהודי, שכבר היה קיים באותה עת במדינות שונות ופגע בכלכלה הגרמנית.
שלישית – ההסדר סייע לכלכלה של גרמניה, שהרוויחה באופן זה מטבע זר מטובין המיוצאים לארץ ישראל, דרך הסכם ההעברה.

המנגנון הכלכלי היה מתוחכם:

הטובין הגרמניים שולמו במרקים גרמניים מן הרכוש היהודי שהוקפא ונחסם בבנק הממלכתי הגרמני. יהודים שקנו בגרמניה ציוד וטובין באמצעות הכספים המוקפאים שלהם, יכלו לקבל תמורה בארץ ישראל כאשר הטובין נמכר שם. היהודים העולים קיבלו רק פיצוי חלקי של כספם עם הגיעם לארץ ישראל, בלירות של ארץ ישראל, כאשר גובה

לא רק הצבא צועד על קיבתו...

מאת איריס ענוים

לפיכך, חשוב לנו להודות באופן אישי לכל אחד ואחד מהצוות: נטלי, אנה, חוויאר, ג'ולי, אלכסנדרה, אוקסנה, נדיה, דניאל, וולנטין, יוליה, דניס, ראיסה. אורן, בוריס, איגור, לושה, טמילה, מישה, סבטלנה, יאזן, אליהו, יואל, עידן.

"בימים טרופים אלו, בין התרעה לאזעקה, חשוב לנו להוקיר ולהודות למחלקת מזון ומשקאות, ולכל עובדי המטבח וחדר האוכל - על עבודת הקודש המאומצת והמורכבת שהם עושים תמיד, ובתקופת המלחמה במיוחד"

"הצבא צועד על קיבתו"... כך נאמר מימים ימימה. בימים טרופים אלו, בין התרעה לאזעקה, חשוב לנו להוקיר ולהודות למחלקת מזון ומשקאות, ולכל עובדי המטבח וחדר האוכל - על עבודת הקודש המאומצת והמורכבת שהם עושים תמיד, ובתקופת המלחמה במיוחד. כל אחד שיוצא מהבית בימי המלחמה, יוצא בעצם לחזית, ומציב עצמו בפני סיכון חיים ממשי. העובדים המסורים של מחלקה זו, יוצאים השכם בבוקר מביתם, כדי להספיק לעמוד בכל המטלות ומשימות היום-יום, עבורכם דיירים יקרים. פרט לקיום הארוחות הרגילות, הכנתן ושליחתן בשקיות טייק-אווי, אליכם באופן ישיר לדירותיכם, זמנם מושקע גם בהכנת פינוקים והפתעות, בדמות מאפים שמטרתם להמתיק את הזמן המר בו אנו שרויים.

טקסי הזיכרון תשפ"ו

מאת ענת מייק

את הטקס ליוו מוזיקלית: קובי סלומון בקלינט, גיל לבני בגיטרה ואביה רוז בשירה.

כיבדו אותנו בנוכחותם בטקס מפקד ושוטרי תחנת לב תל אביב. מתנדבות צעירות מעמותה שאנו בקשר איתה, סייעו לשורדות השואה מדליקות הנרות.

טקס יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה:

שבוע בדיוק אחרי, קיימנו את טקס יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה. חוט השני שעבר לאורך הטקס, היה הפעם הנושא "הזיכרון שבונה אותנו". את משואת הזיכרון הדליקה הדיירת יפה מקסימוב - שהיא אחת שכולה, ואת זר האבל הניח איתן רונן - אף הוא אח שכול. בנוסף למצגת עם שמות הנופלים יקיריהם של הדיירים, הוצב גם שולחן עם תמונותיהם ונרות זיכרון. את הטקס ליוו מוזיקלית: הילה כהן אלעזר (ביתה של הדיירת תלמה אלעזר) בשירה וערן ויץ בגיטרה. שני הטקסים היו מכובדים, אישיים, קהילתיים, בהובלת דיירי הבית, טקסים "שלנו", ולכן נגעו בלבבות של כולנו.

שבוע הזיכרון הקשה, מ"המשפחה היהודית בשואה" ועד "הזיכרון שבונה אותנו"

טקסי הזיכרון תשפ"ו היו מורכבים להפכה אף יותר מכל שנה, בשל אי הודאות לגבי הפורמט בו יתקיימו: מול קהל? משודרים בערוץ 900? האם תהיה אפשרות לשתף אורחים? בתום חג הפסח, הנחיות פיקוד העורף איפשרו קיומם של הטקסים כרגיל. כבכל שנה, יצא קול קורא להשתתפות דיירים בטקסים, ודיירים רבים נענו לקול הקורא.

טקס יום הזיכרון לשואה ולגבורה:

הנושא השנתי שנקבע ע"י יד ושם לטקס יום הזיכרון לשואה ולגבורה, היה "המשפחה היהודית בשואה", ולאור נושא זה חיברנו את הטקס. הקטע המרגש ביותר השנה, כמו שטלמונה אמרה "בסיכוי של אחד לשישה מיליון", היה שאני מצאתי במקרה בחומרים של יד ושם, מכתב מרגש שכתבה שרה גרליץ לבתה דיתה, כשחשבה שהן לא יפגשו עוד, וכאשר הצגתי את טיוטת הטקס לטלמונה שהנחתה אותו, התברר שאלו היו הדודים של יעקב לבני, בעלה של טלמונה אשר הצילו אותו. הפתעה מדהימה ומרגשת והסיפור שולב בטקסט של הטקס.

נאלמתי דום!

מאת טלמונה קפלן

”בסיכוי של אחד
לשישה מיליון”

אני מוצאת לנכון לשתף אתכם בצירוף מקרים מרגש במיוחד, שאירע בהכנות לקראת הטקס ליום השואה והגבורה, אותו התבקשתי להנחות. ענת מייק (מנהלת הקהילה והתרבות) הזכירה מכתב שמצאה באתר 'יד ושם', וציטטה משפט אודותיו: "שרה ויחיאל גרליץ ניצלו ויחד עם בתם דיתה, עלו לישראל".

נאלמתי דום. אחזה בי התרגשות (שטרם פגה), כמותה לא חוויתי מזה זמן רב, והחזירה אותי במינהרת הזמן כ- 65 שנים אחור. התברר ששרה ויחיאל גרליץ, היו הדודים שהצילו בתקופת השואה גם את יעקב לבני ז"ל, בעלי המנוח ואבי ילדי, הלה ויזהר, הנושאים את שמותיהם של הוריו, סבם וסבתם של ילדי, שניספו בשואה ולכל אחד מהם סיפור חיים מיוחד משלו.

אם תרצו, צירוף מקרים של 1 ל- 6 מיליון.

(טלמונה נשואה כיום לאלון קפלן, ושניהם מתגוררים בפאלאס ת"א)

כוח מתפרץ המנוע למניעת נפילות

מאת הילה דותן

דוגמה בתרגיל עליה על קצות האצבעות - במקום לעלות לאט, נסו להתרומם בבת אחת (כמו קפיץ שמשתחרר) ולחזור לאט ובשליטה.

אימון פליאומטרי מותאם: פליאומטריה היא אימון המנצל את אלסטיות השריר והגיד. למשל, בתרגילים כמו: ירידה למחצית סקוואט ועלייה מהירה לניתוק עקבים (עלייה על קצות האצבעות).

הקשר למניעת נפילות ופציעות:

נפילות הן הגורם המוביל לפציעות בגיל המבוגר. מחקרים קליניים מוכיחים, כי המתאם בין כוח מתפרץ למניעת נפילות, חזק בהרבה מהמתאם בין כוח רגיל למניעת נפילות. ההסבר נובע מהעובדה שנפילה היא אירוע שקורה בחלקיק שנייה. אם השריר אינו מאומן בגיוס מהיר של יחידות מוטוריות, המוח ישלח פקודה, אך השריר לא יגיב מספיק מהר כדי לייצב את מרכז הכובד. באימון אנחנו "מלמדים" את השריר לגייס יחידות מוטוריות במהירות, כדי להצליח ולשלוט בתנועה כמיטב יכולתנו במניעת נפילות - זו מתנה אמיתית המאפשרת תפקוד יעיל ומניעת פציעות מיותרות.

דגשים לבטיחות באימון:

- מכיוון שמדובר בתנועות מהירות, יש להקפיד על:
- חימום יסודי: הכנת המפרקים והעלאת הטמפרטורה של השריר, הכרחית לפני תנועות מהירות.
- איכות על פני כמות: אימון מתפרץ מבצעים בסטים קצרים (3-6 חזרות) כדי לשמור על מהירות מקסימלית בכל חזרה. ברגע שהמהירות יורדת בגלל עייפות, האימון הופך לאימון כוח רגיל ומאבד את האפקט ה"מתפרץ".
- הדרגה: מתחילים בתנועות קטנות ומהירות, ורק לאחר בניית בסיס כוח יציב עוברים לתרגילים מורכבים יותר.
- בטיחות: רצוי להיות ליד שולחן יציב או בר, כדי לקבל ביטחון ולבצע את התרגול מבלי להסתכן.

השמירה על המסה השרירית חשובה, אך השמירה על איכות הכיווץ ומהירותו, היא המפתח לשמירה על עצמאות בתנועה, על כן חשוב לשלב אלמנטים של מהירות בתוך שגרת האימון שלנו.

מוזמנים, כמו תמיד, להגיע אל מחלקת הספורט להסברים נוספים ודרכי היישום והתרגול.

מהו כוח מתפרץ? בעולם הפיזיולוגיה, זהו השילוב שבין כוח (היכולת להתגבר על התנגדות) לבין מהירות (הקצב שבו השריר מתכווץ), וזה המרכיב הפיזיולוגי החשוב ביותר לשמירה על איכות חיים וביטחון תנועתו בגיל המבוגר

בטוח יצא לכם לשמוע במהלך האימונים השונים, את הביטוי "כוח מתפרץ". ננסה לצלוח יחד לעומק המכניקה של הכוח המתפרץ (Muscle Power) - המרכיב הפיזיולוגי החשוב ביותר לשמירה על איכות חיים וביטחון תנועתו בגיל המבוגר.

מהו כוח מתפרץ?

בעולם הפיזיולוגיה, זהו השילוב שבין כוח (היכולת להתגבר על התנגדות) לבין מהירות (הקצב שבו השריר מתכווץ). בעוד ש"כוח שריר" רגיל מאפשר לנו להרים סל קניות כבד מהרצפה באיטיות, "כוח מתפרץ" הוא זה שמאפשר לנו לקום מהר מהספה כשמצלצלים בדלת, או לשלוח רגל קדימה במהירות, כדי למנוע נפילה אם נתקלנו במכשול.

השרירים שלנו מורכבים משני סוגי סיבים עיקריים:

סיבים אדומים: סיבים הפועלים לאט, עמידים לעייפות ומשמשים למאמצים מתמשכים (כמו הליכה).
סיבים לבנים: אלו הם "סיבי הכוח". הם מסוגלים לייצר כוח אדיר בזמן קצר מאוד, אך הם מתעייפים מהר. בתהליך ההתבגרות, הגוף מאבד בראש ובראשונה את הסיבים הלבנים. זו הסיבה שאדם מבוגר יכול להיות מסוגל ללכת 5 קילומטרים (סיבים אדומים), אך יתקשה לעיתים, לבצע פעולה פשוטה שדורשת מהירות תגובה שרירית.

איך יוצרים ומפתחים כוח מתפרץ?

כדי לאמן כוח מתפרץ, אנחנו לא מחפשים "כובד" מקסימלי, אלא מהירות ביצוע. הנה העקרונות המרכזיים: באימון כוח רגיל, אנחנו נעים בקצב קבוע. באימון כוח מתפרץ, השלב הקונצנטרי (שלב הכיווץ, למשל העלייה מסקוואט/קימה משיבה), יתבצע במהירות גבוהה באופן יחסי, או לחיצת הכתפיים מעלה מעל הראש, עם משקולת תבוצע במהירות יחסית והרפייה איטית חזרה.

אימוני "כוח-מהירות": מחקרים מראים כי עבודה עם התנגדות בינונית (כ-40%-60% מהיכולת המקסימלית), מאפשרת את האיזון האופטימלי לפיתוח הספק גבוה.

חוג "השביליסטים" של רשת פאלאס

מאת ענת מייק

כל המסלולים באורך של כ-5 ק"מ. 3 מורי דרך מנוסים מלווים את הקבוצות וכמובן אנשי צוות מהבתים. בכל מקטע בית אחר אחראי על "האדמיניסטרציה" וארוחת הצהרים. דיירי פאלאס תל אביב ופאלאס רעננה, צועדים יחד עם המדריך יוחאי שוחט (הבן של בייגה שוחט), מדריך שופע ידע וקסם אישי. אנחנו נהנים מהטבע, מהנופים ובעיקר מהביחד. אין כמו לטייל בארץ ישראל.

שביל ישראל מציע אינספור טיולים עוצרי נשימה ומרגשים בהרים, יערות, כפרים, נחלים, מעיינות, אתרים היסטוריים ותופעות טבע ייחודיות, שכולם מרכיבים יחד את החוויה הישראלית

השביל הזה מתחיל כאן... חוג "השביליסטים" של רשת פאלאס.

שביל ישראל הוא הדרך המרתקת, המאתגרת והמלהיבה ביותר לטייל בארץ. הוא מתאים למי שיוצאים לטרק ארוך, וגם למי שמבלים בטיול קצר של יום או פחות, מהחרמון ועד אילת, לאורך של יותר מ-1000 ק"מ. שביל ישראל מציע אינספור טיולים עוצרי נשימה ומרגשים בהרים, יערות, כפרים, נחלים, מעיינות, אתרים היסטוריים ותופעות טבע ייחודיות, שכולם מרכיבים יחד את החוויה הישראלית. השביל המפורסם, החוצה את ישראל מצפון לדרום, ציין בחודש מאי השנה - 31 שנים, ומאז היווסדו הפך להיות אחד מסמלי המדינה וגם מסלול חובה למטיילים הישראלים. גם אנחנו, ברשת פאלאס, החלטנו להצטרף לחוויה ודיירים מכל הבתים הצטרפו לחוג "השביליסטים".

בשנת 2026 תוכננו טיולים בארבעה מקטעים: המקטע הראשון: מג'סר א-זרקא לקיסריה העתיקה. המקטע השני: מעין כרם לנחל שורק. המקטע השלישי: מגני הנדיב לחוטם הכרמל. המקטע הרביעי: מנחל ציפורי עד כעביה.

הופָה הִי, הוּפָה הִי (מילים ולחן: נעמי שמר)

אָנוּ הוֹלְכִים בְּרֶגֶל
הוּפָה הִי, הוּפָה הִי,
אָנוּ הוֹלְכִים בְּרֶגֶל
הוּפָה הִי.
אֵין פֶּה סִסְמָה וְדָגֵל
הוּפָה, הוּפָה, הוּפָה הִי,
אָנוּ הוֹלְכִים בְּרֶגֶל
הוּפָה הִי.

מִהָר הַנְּחֻשֶׁת הָאֶפֶר
עַד, עַד הַרֵי הַשְּׁלֵג,
כְּבֹר בָּאֵנוּ וְאֵנְחָנוּ פֶּה
עִם שְׁתֵּי רִגְלֵינוּ אֶלֶּה.

כשהצוואה לא מושלמת

מאת ווייסמן גבריאל - עו"ד ונוטריון

המלצות לטיפול בפגמים משפטיים

לאחר שדנו בגיליון הקודם בסוגי הצוואות השונים ובדרישות החוק לכל סוג, הגיע הזמן לדבר על מה שקורה כאשר הצוואה אינה מושלמת. האם כל טעות או פגם הופכים את הצוואה לבטלה? מתי ניתן לתקן שגיאות, ומתי הן הופכות את המסמך כולו לחסר תוקף? זהו המשך למדריך המשפטי שלנו, עבור תושבי הדיור המוגן.

ההבחנה החשובה - פגמים מהותיים מול פגמים טכניים: עולם הצוואות מבחין בין שני סוגי פגמים עיקריים, וההבחנה ביניהם קובעת לחלוטין את גורל הצוואה.

פגמים מהותיים: אלה הם פגמים הפוגעים בעצם היסוד של הצוואה, והם הופכים אותה לבטלה לחלוטין. רשם לענייני ירושה או בית המשפט, אינו יכול לתקן פגמים מסוג זה, מכיוון שהם נוגעים לדרישות היסוד של החוק לכל סוג צוואה.

פגמים טכניים-פורמליים: לעומת זאת, פגמים אלה ניתנים לתיקון. במקרים כאלה, הרשויות המשפטיות יכולות לתת אישור שהצוואה תקפה למרות הפגם.

מרכיבי היסוד של כל סוג צוואה:

המחוקק קבע בביור מה מהווה את עצם הדרישות לכל סוג צוואה. אי-קיום של דרישות אלה, מונע מהמצווה לקבוע את רצונו ובעצם מבטל את הצוואה כולה.

• **בצוואה בעדים:** מרכיבי היסוד הם הכתב והחתמה בפני 2 עדים

• **בצוואה בכתב יד:** מרכיב היסוד היחיד הוא כתב היד של המצווה עצמו, המעיד על רצונו החופשי

• **בצוואה בפני רשות:** החזקה היא בדיבור בפני הרשות המוסמכת

• **בצוואה בעל פה (שכיב מרע):** הדרישה היא שהמצווה רואה עצמו בפני המוות ומצווה בפני שני עדים

דוגמאות לפגמים שאינם ניתנים לתיקון:

בתחום ההוראות והתנאים:

- הוראות המגבילות את זכות המצווה לבטל או לשנות את הצוואה - בית המשפט אינו מאפשר הגבלות כאלה
- הטבות התלויות ברצונו של אדם אחר במקום המצווה - תלות זו אינה מקובלת משפטית
- צוואות סתומות שאין בהן הבנה ברורה למי ציווה המצווה

בתחום הנסיבות:

- צוואות שנעשו תחת כפייה, איום או השפעה בלתי הוגנת
- צוואות לטובת העדים שחתמו עליהן
- צוואות לטובת עורך הדין שהשתתף בעריכתן או ניסוחן
- מקרים של טעות יסודית הנוגעת לעצם השיקולים שהביאו את המצווה לכתוב את הצוואה

מה כן ניתן לתקן:

- החיים מורכבים יותר מהחוק, ובית המשפט מכיר בכך. טעויות הבאות ניתנות לתיקון אם בית המשפט משוכנע שרצון המצווה נשמר במלואו:
- טעויות סופר בכתובה
- שגיאות בתיאור אדם או נכס
- טעויות במספרי חשבונות בנק
- טעויות לשוניות או טכניות כאשר קיים פער בין המציאות הסובייקטיבית של המצווה לביטוייה בצוואה

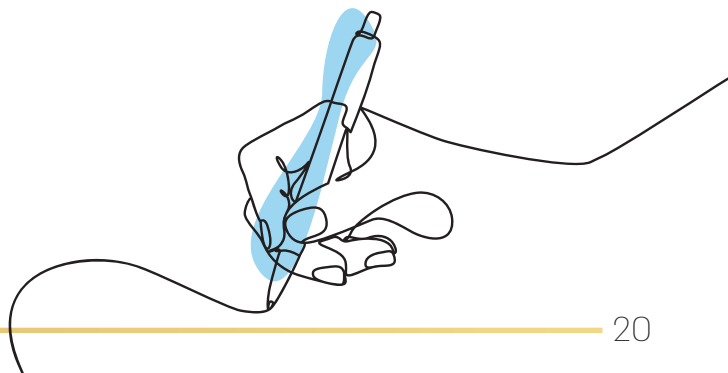
חשוב לדעת שלשון הצוואה עצמה אינה מכרעת - אם כתוב "הודעה", "מתנה", "מחילה" או לשון אחר, הדבר אינו פוגע בתוכן הצוואה.

ביטול חלקי של הצוואה:

קיימים מקרים שבהם בית המשפט יבטל רק חלק מהצוואה, והיתר יישאר בתוקף. זה קורה כאשר נקבעו בצוואה דברים בלתי חוקיים או בלתי אפשריים, כתנאי לירושה. כל מוריש יכול להתנות זכאות בירושה, אך ורק בתנאים חוקיים.

לסיכום:

הבנת ההבחנה בין פגמים מהותיים לטכניים, חיונית לכל מי שמתכוון לכתוב צוואה. שימו לב לשמור על הדרישות הקונסטטיטויטיות של כל סוג צוואה - כך תבטיחו שצוואתכם תהיה תקינה ותבטא את רצונכם האמית.

היטלי סחר והשפעתם על העולם

מאת פרופ' מרטין בלין

מאז סוף מלחמת העולם השנייה, מכסים ומכשולים אחרים לסחר חופשי היו בירידה מתמדת, כאשר ארצות הברית מילאה תפקיד מוביל. כל זה השתנה בפתאומיות, עם עלייתו של הנשיא טראמפ. מיסים, כסוג של מס מכירה, מספקים מקור חלופי ומקובל פוליטית למימון הממשלה. לא פחות חשוב, טראמפ ותומכיו טוענים כי ארצות חוץ לא שיחקו "משחק הוגן", ומצאו דרכים לחסום יצוא אמריקאי תוך הצפת השוק. כמו כן הם מאמינים (ובמידה מסוימת של צדק), שחלק משותפות הסחר החשובות ביותר של האמריקאים, לא שיחקו משחק הוגן בסחר מיובאות. הם גם טוענים (לא לגמרי ללא בסיס), שסחר חופשי הרס חלק גדול מיכולת הייצור של ארצות הברית וגרם לאובדן מיליוני משרות ייצור טובות.

לכך מצטרפת דאגה גוברת בקרב כל חלקי המערכת הפוליטית האמריקאית, שלפיה סין נמצאת בדרך להשגת עליונות כלכלית בתוך כמה עשורים (בשנות ה-80 וה-90 חששות דומים הופנו כלפי יפן). ברור שהשאיפות של סין מתנגשות עם אלה של טראמפ. לבסוף, הנשיא האמריקאי רואה במכסים נשק לגיטימי לקידום מטרות מדיניות החוץ שלו, וכפי שטוענים מבקריו, גם לקידום מטרות אישיות יותר.

התוצאה של כל זה היא שמלחמות סחר, שלא נראו מאז השפל הגדול של שנות ה-30, נמצאות באופק, יחד עם הכאוס הכלכלי, הפיננסי והפוליטי שהן מביאות איתן. הכאוס כבר מורגש, כאשר שיעורי המכס משתנים מיום ליום וממדינה למדינה, לעיתים באופן שנראה שרירותי, ויוצר קשיים לעסקים ברחבי העולם. בנוסף, לא ברור כלל אם מכסים יחזירו עידן זהב של ייצור אמריקאי ויבטיחו עליונות כלכלית אמריקאית מתמשכת. ברור גם שהאופן הבלתי מסודר ולעיתים חסר האחריות שבו הוטלו המכסים, הרחיק את בעלי הברית הקרובים ביותר של ארצות הברית, וחלקם אף שוקלים יחסים קרובים יותר עם סין.

אבל עדיין מוקדם לנבא את התוצאה הסופית, במיוחד משום שבית המשפט העליון של ארצות הברית כבר הכריע כי הנשיא חרג מסמכותו.

מהו מכס? בפשטות, מכס הוא מס שמטילה הממשלה על סחורות המיובאות ממדינות אחרות. היסטורית, מכסים הוטלו כדי להגדיל את הכנסות המדינה וכדי להגן על יצרנים מקומיים ועל עובדיהם, מפני הנזק שעלול להיגרם מתחרות זרה.

מאז תחילת כהונתו השנייה של הנשיא טראמפ, נושא המכסים תופס כותרות ראשיות ברחבי העולם. מהו מכס? בפשטות, מכס הוא מס שמטילה הממשלה על סחורות המיובאות ממדינות אחרות. זהו תשלום שמשלמים היבואנים לרשות המכס של המדינה המייבאת. היסטורית, מכסים הוטלו כדי להגדיל את הכנסות המדינה וכדי להגן על יצרנים מקומיים ועל עובדיהם, מפני הנזק שעלול להיגרם מתחרות זרה. מאז שנכנס לתפקיד, טראמפ השתמש במכסים גם ככלי לקידום מטרות מדיניות החוץ של ממשלו.

כלכלנים, עוד מימי אדם סמית ודיוויד ריקרדו, מבקרים זה זמן רב את המכסים ואת שאר האמצעים המגבילים סחר חופשי בין מדינות. לטענתם, מכסים מובילים לעליית מחירים. יבואנים שנדרשים לשלם את המכס, יעבירו בהכרח חלק או את כל העלות, ללקוחותיהם. בצל ההגנה שמספקים המכסים, יצרנים מקומיים יראו הזדמנות להעלות גם הם את מחירי מוצריהם. בנוסף, מכסים הם למעשה מס מכירה, לא שונה בהרבה ממע"מ. ככלכלנים מסכימים בדרך כלל שמיסים כאלה הם רגרסיביים, כלומר, מטילים נטל כבד יותר על בעלי הכנסות נמוכות, בניגוד למס הכנסה של מדינות רבות, שבהם העשירים משלמים שיעורים גבוהים יותר. כלכלנים גם מודאגים מכך שמכסים, באמצעות ההגנה שהם מספקים ליצרנים מקומיים, מאפשרים להם להיות פחות יעילים ולאבד את היתרון התחרותי שהיה להם.

עם זאת, כלכלנים רבים מכירים בכך ששימוש מוגבל במכסים, עשוי להיות מוצדק בנסיבות מסוימות, למשל, לצורכי ביטחון לאומי או כדי לאפשר למדינות מתפתחות זמן לפתח "תעשיות תינוקות". כמו כן, נעשה ברור יותר ויותר שסחר חופשי מייצר "מפסידים" לצד "מנצחים" - המפסידים הם העסקים והעובדים שנדחקים החוצה על ידי יצרנים זרים זולים יותר. רבים מאלה שמאבדים את עבודתם, יחד עם הקהילות שבהן הם חיים, ניצבים לעיתים בפני עתיד קודר. התפיסה של פני קיינס, שלפיה המובטלים ימצאו במהירות עבודה חלופית, הופרכה למעשה. לכן אין זה מפתיע שסחר חופשי נמצא תחת מתקפה.

פסח וחשיבה על חירות

מאת פרופ' יאיר יודפת

ליל הסדר עצמו בנוי כסיפור חינוכי: שאלות ותשובות, דיון והעמקה. החירות מתבטאת גם ביכולת לשאול, לערער ולחקור. ילד השואל "מה נשתנה?" מבטא סקרנות וחופש מחשבה. חברה חופשית היא חברה שמאפשרת דיאלוג, הקשבה ושונות. בכך, פסח אינו רק חג לאומי אלא גם קריאה חברתית - לשמור על חירות המחשבה והדיבור, ולדאוג שגם אחרים יזכו בה.

מעבר למישור האישי והלאומי, פסח נושא גם מסר אוניברסלי. זיכרון העבדות מחייב רגישות כלפי החלש והזר. התורה חוזרת ומדגישה: "וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים". לכן מי שחווה שעבוד ומוות ע"י הנאצים או טבח, אונס, הרס ושבי ע"י החמאס אמור לנהוג ובצדק. חירות אמיתית אינה דמוקרטית כאשר היא מתעלמת מדעתם של לפחות כמחצית מתושבי מדינת ישראל.

בסופו של דבר, פסח מזמין אותנו לעצור ולשאול: היכן אנו חופשיים באמת, והיכן אנו עדיין משועבדים? האם אנו חיים מתוך בחירה מודעת או מתוך הרגל? חג החירות מזכיר לנו שהיציאה ממצרים היא תהליך יומיומי - תנועה מתמדת מן הצר אל המרחב, מן הפחד אל האמונה, מן השעבוד אל האחריות. זו חירות של חיים, משמעות, ערכים, חופש הדיבור, עצמאות ותקווה שישראל תישאר דמוקרטית אמיתית ולא ביביסטית.

ליל הסדר עצמו בנוי כסיפור חינוכי: שאלות ותשובות, דיון והעמקה. החירות מתבטאת גם ביכולת לשאול, לערער ולחקור. ילד השואל "מה נשתנה?" מבטא סקרנות וחופש מחשבה. חברה חופשית היא חברה שמאפשרת דיאלוג, הקשבה ושונות

חג הפסח מזמין אותנו מדי שנה לשוב אל סיפור היציאה מעבדות לחירות - סיפור מכונן בזהות היהודית והאנושית כאחד. אך מעבר לאירוע ההיסטורי, פסח הוא הזדמנות להתבוננות פנימית: מהי חירות עבורנו היום? האם חירות היא רק היעדר שעבוד פיזי, או אולי יש לה ממדים עמוקים ורחבים יותר?

בהגדה נאמר: "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים". המשמעות היא שהיציאה ממצרים איננה רק זיכרון רחוק, אלא תהליך מתמשך. כל אדם נדרש לזהות את ה"מצרים" הפרטית שלו - המקומות הצרים, הפחדים, ההרגלים או התפיסות שמגבילים אותו. לעיתים מדובר בלחצים חברתיים, בציפיות של הסביבה, בהתמכרות להרגלים מזיקים או בקולות פנימיים שמחלישים את האמונה העצמית. חירות אמיתית מתחילה משחרור מדינת ישראל משלטון הביביסטים.

יש משהו מרגיע בשגרה, ובמשך כל חיי הורגלתי לכל החוקים שקיימים אצלנו כמו תשלום מס הכנסה או הגבלת מהירות הרכב, שמדי פעם משתנים כביכול לטובתנו ומתקבלים מבלי שיש לנו אפשרות להיאבק על אישורם ע"י הכנסת בית המשפט המחוזי או העליון. אבל החלטתנו של שר המשפטים לויין יכולה לסגור אותנו בתוך מסגרת אנטי-דמוקרטית של שלטון יחיד, לכיוון של דיקטטורה.

עם זאת, פסח גם מזכיר לנו שחירות איננה הפקרות. בני ישראל לא יצאו ממצרים אל ריק, אלא אל מסע במדבר, שבסופו קבלת תורה ואחריות. החירות היהודית כרוכה במחויבות - לערכים, למוסר, לקהילה. היא איננה רק "לעשות מה שאני רוצה", כמו רצונו של השר לויין, אלא היכולת לבחור בטוב, גם כאשר הדבר דורש מאמץ ומשמעת. דווקא קבלת עול "מצוות" לכל אחד, עם פירוש משמעותו כמתוארת במסורת, מסתמן כהשלמת תהליך החירות, כמו הפגנות חוזרות ונשנות שלנו נגד השינוי המשפטי.

מלחמות ישראל והשפעתן על החברה הישראלית

מאת עו"ד אתיה שמחה

הגרעינית של איראן. במשך שנים רבות התנהל המאבק במתכונת של "מלחמות צללים" ולוחמת שליחים, אולם בעשור האחרון, ובמיוחד לאחר אירועי אוקטובר 2023, ניכרת מגמה של מעבר לעימות גלוי וישיר יותר.

החברה הישראלית בין שסע לאחדות

לצד האיום החיצוני, ניצבה החברה הישראלית ערב המלחמה, בפני משבר פנימי עמוק. המחלוקות סביב סוגיות יסוד, ובראשן הרפורמה המשפטית, הביאו להתגברות המחאות הציבוריות ולהעמקת השסעים בין קבוצות שונות באוכלוסייה. החברה הישראלית, מטבעה, היא רבת-תרבותית והטרורגנית, ומורכבת מקבוצות בעלות זהויות, תפיסות עולם ואורחות חיים שונים. מאפיינים אלו, אשר במובנים רבים מהווים מקור לעושר חברתי ותרבותי, עלולים בעתות משבר להפוך למוקדי חיכוך. ואכן, ערב פרוץ המלחמה נדמה היה כי הפערים החברתיים והפוליטיים מגיעים לשיאם.

אולם, דווקא נוכח האיום הקיומי המשותף, ניכרה תופעה מרשימה של התלכדות לאומית. אזרחים מכל חלקי החברה - חילונים ודתיים, מרכז ופריפריה - התגייסו למאמץ הלאומי, אם במסגרת השירות הצבאי ואם באמצעות פעילות התנדבותית רחבת היקף. רוח הערבות ההדדית, אשר לעיתים נדמה כי נחלשה בשנים האחרונות, שבה והפכה לכוח מניע מרכזי. התגייסות אזרחית מרשימה לסיוע לנפגעים, למשפחות המפונים ולכוחות הביטחון, העידה על עומק המחויבות ההדדית הקיים בחברה הישראלית.

מבט לעתיד - בין שבר לתקווה

אין להתעלם מן הפגיעה העמוקה שחוותה החברה הישראלית, הן במישור הביטחוני והן במישור החברתי. יחד עם זאת, מתוך המשבר עשויה לצמוח גם הזדמנות - הזדמנות לבחינה מחודשת של יסודות החיים המשותפים, לגיבוש חזון אזרחי מאחד ולחיזוק המרקם החברתי. הניסיון ההיסטורי מלמד כי עוצמתה של ישראל אינה נשענת רק על כוחה הצבאי, אלא גם על חוסנה החברתי ועל יכולתה להתלכד בשעות מבחן. נראה כי גם בתקופה מורכבת זו, טמונים בחברה הישראלית כוחות של התחדשות, אחריות ותקווה. אף על פי כן ולמרות הכל, אני מאמינה בתבונת אזרחי ישראל שיתעשתו וגאה בנוער הנפלא שלנו. ניתן להאמין כי עם שכאלה - בניו ובנותיו - יצליח לעבור גם את האתגר הנוכחי, ובמאמץ משותף תמשיך ישראל לבנות עתיד בטוח, יציב וצודק יותר.

"רוח הערבות ההדדית, אשר לעיתים נדמה כי נחלשה בשנים האחרונות, שבה והפכה לכוח מניע מרכזי. התגייסות אזרחית מרשימה לסיוע לנפגעים, למשפחות המפונים ולכוחות הביטחון, העידה על עומק המחויבות ההדדית הקיים בחברה הישראלית"

השנים האחרונות הציבו את מדינת ישראל בפני אתגרים חסרי תקדים, הן במישור הביטחוני והן במישור החברתי-פנימי. נקודת השבר הדרמטית ביותר התרחשה ביום 7 באוקטובר 2023 - יום אשר ייחרת בזיכרון הקולקטיבי כאחד הימים הקשים בתולדות המדינה. מתקפת פתע רחבת היקף, שכללה מעשי טבח אכזריים באזרחים חסרי ישע - נשים, ילדים וקשישים - טלטלה את יסודות תחושת הביטחון של החברה הישראלית, והעמידה אותה בפני מציאות של איום קיומי מוחשי.

בתגובה לאירועים אלו, יצאה ישראל למערכה צבאית רחבת היקף, אשר תחילתה בזירה הדרומית. ואולם, עד מהרה התברר כי מדובר בעימות מורכב ורב-זירתי, החורג מגבולות גזרה מקומיים. מעורבותה של איראן, כגורם מרכזי בתמיכה ובהכוונת פעילות עוינת נגד ישראל, הובילה להסלמה נוספת ולהרחבת מוקדי הלחימה. בהקשר זה, שיתוף הפעולה האסטרטגי עם ארצות הברית קיבל משנה תוקף וחשיבות, הן במישור הביטחוני והן במישור המדיני.

הרקע לעימות הישראלי-איראני

העימות בין ישראל לאיראן אינו תולדה של העת האחרונה בלבד, אלא תוצר של תהליכים היסטוריים עמוקים. עד למהפכה האסלאמית בשנת 1979 התקיימו בין המדינות יחסי שיתוף פעולה, שהתבססו על אינטרסים אזוריים משותפים ועל קשרים מדיניים וחברתיים הדוקים יחסית. מציאות זו אינה רק עובדה היסטורית תיאורטית, אלא זיכרון חי מתקופה אחרת: באותה שנה, טרם עלייתו של חומייני לשלטון, הוזמנתי, יחד עם מנהיגות נוספות מרחבי העולם, לפגישה עם המלכה פארה דיבה, רעיית השאה הפרסי. אף כי הייתי ישראלית, זכיתי להתקבל בכבוד, ואף תמונתי בחברתה פורסמה בעיתון הפרסי "קיאן". שינוי המשטר באיראן והקמת שלטון האייתוללות, הביאו לתפנית חדה במדיניותה, ולגיבוש עמדה אידאולוגית הרואה בישראל ישות שיש להתנגד לעצם קיומה.

מאז שנות ה-90 התעצם העימות נוכח התקדמותה של תוכנית הגרעין האיראנית והמאמצים הנרחבים של ישראל, באמצעים דיפלומטיים וביטחוניים כאחד, למנוע את התחמשותה

מה משותף לצ'רצ'יל, בן-גוריון ונתניהו ביחסם לספרטה?

מאת פרופ' יאן גינווג

ספרטה הביסה אחרים כדי לשרוד, וכיום היא משמשת תמרור אזהרה לכך, שמשמעת נטולת אנושיות מדרדרת לעריצות.

בשנת 2025 אמר נתניהו לציבור הישראלי בטלוויזיה כי הוא רואה עצמו כצ'רצ'יל ואת ישראל כספרטה. עם זאת, למחרת ביטל את דבריו. ראש המוסד לשעבר, אפרים הלוי, אמר כי נתניהו הוא "ההפך הגמור מצ'רצ'יל", שכן בעוד שצ'רצ'יל עורר אומץ וביטחון, נתניהו מדגיש לעיתים קרובות פחד ואיום קיומי, ומציג דימוי של "מנהיג הנתון בלחץ". המטפורה של "ספרטה" היא מפורשת. נתניהו אף השתמש במונח "סופר-ספרטה". הוא הדגיש את הצורך בפיתוח כלכלה ישראלית עצמאית יותר, בעיקר בתחום הייצור הביטחוני. עם זאת, הוא התעלם מכך שספרטה החריבה את אתונה. ישראל מתוארת כמדינה נצורה הזקוקה להגדלה מתמדת של הוצאות הביטחון ושל ייצור הנשק. נתניהו גייס את תחושת האחדות הלאומית בקרב החיילים באמצעות נרטיב של הקרבה.

באוטוביוגרפיה שלו, נתניהו מגדיר את עצמו בעיקר דרך שתי דמויות: אביו בנציון ואחיו יונתן. לפיכך, עיצובו האישי והמשפחתי הוא מקור הכוח המרכזי שמנחה אותו בניסיונו לגייס תמיכה ציבורית לחזונו ארוך הטווח. לא היה עליו להשתמש בדימוי של "סופר-ספרטה", אלא ב"סופרמרקט", על רקע מחירי המזון המאמירים. מוסדות ההשכלה הגבוהה והנמוכה נפגעו, וכך גם בתי החולים, כוחות המשטרה ובית המשפט העליון, שעדיין מצוי תחת מתקפה. אלפי אזרחים אינם זוכים לסיוע כלכלי משום שאינם משתייכים למפלגת השלטון. מפלגות דתיות קיצוניות ממונחות מכספי מעמד העובדים, וחוקים חדשים מעוצבים כדי לשלוט בשידורי הטלוויזיה והרדיו בישראל. אמפתיה הפכה למושג זר בכנסת הנוכחית.

הדבר מתחיל במנהיג, השוכח כי הוא ראש ממשלתם של כלל אזרחי ישראל. חברי כנסת רבים פועלים להעלאת שכרם, כביכול כתשלום עבור שירותים, בשעה שהם מרבים בנסיעות יותר מאשר בעבודתם הפרלמנטרית. התקווה היא כי הבחירות הכלליות הבאות יספקו את התשובה. אינשאללה!

"שלושת ראשי הממשלה הפנו כולם לספרטה בעת מלחמה. וינסטון צ'רצ'יל עשה זאת ב-14 ביולי 1940, בעיצומה של התוקפנות הנאצית. דוד בן-גוריון עשה כן במהלך מלחמת העצמאות של ישראל. ולאחרונה, בשנת 2025, בנימין נתניהו התייחס לספרטה בהקשר הלחימה נגד חמאס בעזה"

אם תשאלו מה משותף לצ'רצ'יל, בן-גוריון ונתניהו ביחסם לספרטה, התשובה ניתנת במשפט אחד: שלושת ראשי הממשלה הפנו כולם לספרטה בעת מלחמה. וינסטון צ'רצ'יל עשה זאת ב-14 ביולי 1940, בעיצומה של התוקפנות הנאצית. דוד בן-גוריון עשה כן במהלך מלחמת העצמאות של ישראל. ולאחרונה, בשנת 2025, בנימין נתניהו התייחס לספרטה בהקשר הלחימה נגד חמאס בעזה.

צ'רצ'יל קרא לרוח ספרטה כדי להדגיש משמעת, הקרבה ואומץ לחימה. הוא העריץ את אורח החיים הספרטני כמודל לעוצמה לאומית, בשעה שבריטניה ניצבה לבדה מול גרמניה הנאצית. צ'רצ'יל הצטיין בשימוש ברמיזות היסטוריות, ולעיתים קרובות שאב השראה מן העת העתיקה הקלאסית, מן ההיסטוריה הבריטית ומן המקרא, כדי לעורר השראה ולשכנע את קהלו. הוא אף הפנה לאימפריה הרומית כסמל לעמידות, לציביליזציה ולמורשת אימפריאלית, והשתמש בקרתגו כמטפורה לחורבן בהקשר הנאצי. מן המקרא הזכיר, בין היתר, את סיפור יציאת מצרים ואת מאבקו של דוד בגוליית, כמשלים למאבקה של בריטניה. דמותו של נפוליאון שימשה אצלו כמטפורה ליוהרה ולהתפשטות עריצית. בדרך זו רתם צ'רצ'יל את העבר לשם הנעת ההווה.

ספרטה הגנה על יוון מפני פרס בקרב תרמופילאי (480 לפנה"ס), ומכאן נתפסה כמגינת החירות היוונית. אולם שנים לאחר מכן החריבה ספרטה את אתונה, שמעולם לא שבה לתפארתה הקודמת. ספרטה אף קיימה משטר אכזרי כלפי ההלטים - אוכלוסייה משועבדת שמנתה פי שבעה ממספר אזרחי ספרטה. ניצחונה הסופי על אתונה, שינה את המאזן הפוליטי והחליש את יוון כולה, ובכך פתח פתח לעליונות המקדונית. כיום ניתן לראות בספרטה אוליגרכיה צבאית, או לחלופין אזהרה מפני חברה שמעמידה את המלחמה במרכז הווייתה. ספרטה נבנתה על פחד. במקום להתפתח ולהסתגל, היא שקעה בדעיכה. בתוך פחות ממאה שנה הוכנעה תחילה בידי תבאי ולאחר מכן בידי מקדוניה.

מירושלים לתל אביב

מאת בתיה גרוסמן

יומנה של מהגרת פנים, שהביאה איתה את מושי הפודל

נולדתי בירושלים ובה חייתי שמונים וארבע שנים. לא דמינתי שאהפוך למהגרת בארצי שלי. אבל, לפני שנה וחצי

ארזו הנסיבות את חיי והביאו אותי לפאלאס תל-אביב. כשהגעתי, הרגשתי כאילו נחתתי בארץ זרה. בירושלים הייתי יוצאת מדי בוקר עם מושי (כלב הפודל שלי) לטיולים בטבע: שבילים, עצים, רוחות, הרים ואבן ירושלמית, עם נוף חומות העיר העתיקה. בתל-אביב התחלתי לטייל על מדרכות, הרבה מדרכות והרבה גלגלים. בצער, אך גם בחיוך, הגעתי למסקנה שכל רוכבי האופניים והקורקינטים בעיר הם כנראה אומללים ועיוורי צבעים, אחרת איך אפשר להסביר שהם אינם מבחינים שהאור העליון ברמזור משמעותו עצור והתחתון מותר.

גיליתי דבר נוסף, תמיד חשבתי שהשמש היא אותה שמש בכל מקום, אך מסתבר שלא. בתל-אביב אני יוצאת בבוקר עטופה במעיל, די בכך שהשמש תבצבץ וכבר חם, ממש חם. בירושלים, לעומת זאת, לשמש יש כנראה תכונה אנושית, ביום קר היא פשוט מאירה אך לא מחממת. מביטה בכך מלמעלה באור צלול ומשאירה את הקור בעינו, "שמש שקרנית".

ולצד כל אלה, יש רגעים של תקווה. עברתי ליד כיכר החטופים וראיתי אותה מתנקה ומתפנה, בדרכה לחזור ולהיות שוב כיכר האמנויות, מקום של יצירה, של מפגש, של חיים...

הזיכרון נשאר, אך גם החיים מבקשים את מקומם.

ימי פריז העליזים

מאת חנה כלפון

אז היינו מעט ישראלים בפריז. אך היה מי שדאג לנו, הדיפלומט יואל שר

תמיד נחמד להיזכר בתקופות יפות, במעשים טובים ומשמחים, ועוד יותר כיף להודות לאנשים הטובים על

מעשיהם. חג הפסח שחלף זה מכבר, העלה אצלי זכרונות. בין השנים 1962-1966 הייתי סטודנטית צעירה בפאריס, ולמדתי איפור ותכנון תלבושות לקולנוע וטלוויזיה. אז היינו מעט ישראלים, ולא היה לנו איפה לחגוג את חג הפסח. והנה היה מי שדאג לנו, יואל שר (שנפטר בשנת 2023) ואשתו המקסימה אביבה. יואל היה דיפלומט, שבין תפקידיו היה הקמת מרכז הסברה לארצות דוברות צרפתית, בשגרירות ישראל בפריז (1960-1966).

בני הזוג שר ארגנו סדר פסח כהלכתו, בארוחה חגיגית לתפארת, והזמינו אותנו הסטודנטים הבודדים, אליהם הביתה, לסדר. בפאריס פעל במשך כמה שנים, מעין 'מועדון סטודנטים' לישראלים, וקיימנו אחת לשבוע, מפגשים על כוס קפה, דיונים והרצאות על מדינת ישראל, יחד עם סטודנטים מארצות אחרות. המפגשים האלה התאפשרו רק בזכות מעשה נדיב של יהודי צרפתי טוב, שמצא לנו בית מקסים ומימן את החזקתו עבורנו.

כדי שנוכל להמשיך לקיים את המפגשים החברתיים הללו, יואל שר ואחרים החליטו שאני אנהל את המועדון הזה, ובבחירות חוזרות מדי שנה, נבחרתי מחדש במשך 4 שנים, לעמוד בראש המועדון ולנהל את הפעילויות שלנו. וגם על כך, תודה מקרב לב למי שיזם ותרם והזמין ואיפשר לנו לא להרגיש בודדים בחו"ל, הרחק מהבית בישראל.

העיוורון שמסכן את הדמוקרטיה

מאת יהודית קרפ

זכויות פוליטיות, המדכאת ומפירה זכויות אדם כמרכיב במדיניות הביטחון. שהרי דפוסי שליטה, פיקוח ודיכוי מחוץ, מחלחלים פנימה ואינם עוצרים במחסומים. מה שמותר שם, הופך בהדרגה לאפשרי גם כאן. הזלזול בזכויות אדם מעבר למחסומים, מכשיר את הקרקע לזלזול גם בזכויותיהם של אזרחי המדינה.

ובינתיים, הרחק מכותרות החדשות, מתקיימת בחסות הממשלה מציאות טרור יהודי יומיומי מחריד בשטחים: הרג, אלימות, פוגרומים, הפקעות, גזילת קרקעות, שטחי מרעה ועדרי צאן, הצתות בתים על יושביהם, גירוש שיטתי של קהילות רועים מבתיים וממקור מחייתן, כריתת עצי זית לאלפיהם ופגיעה שיטתית בפרנסה, בתחושת הביטחון והכבוד של הפלסטינאים, תוך הימנעות מכוונת מאכיפת החוק.

רבים מעדיפים שלא לדעת. גם האופוזיציה אינה מגיבה. השתיקה נעשתה נוחה. מציאות הזוועה שמעבר למה שהיה פעם הקו הירוק, נתפשת כעניין בטחוני מרוחק, לא כשאלה מוסרית ופוליטית, שמעצבת את דמותה של המדינה עצמה. אך המהפכה המשטרית נועדה גם להסיר את המכשולים להעמקת המציאות הזו ולהפיכתה לקבועה.

במאמרי דעה שפרסמתי בעבר בעיתון 'הארץ', ניסיתי להצביע על הקשר הישיר בין נירמול הכיבוש והשליטה בעם אחר, לבין השחיקה הדמוקרטית. הקשר הזה רק מתהדק. כל עוד נמשך להיאבק על הדמוקרטיה הישראלית, בלי להתמודד עם שאלת השליטה בפלסטינים והצורך בסיום הסכסוך בפתרון מדיני, וכל עוד לא נישיר מבט על הקשר שבין הכיבוש לבין השחיקה הדמוקרטית - נטפל בתוצאות ולא בסיבות, בסימפטומים ולא במחלה.

הדמוקרטיה הישראלית לא תשמר באמצעות תיקונים מתחום המשפט בלבד. דמוקרטיה לא יכולה להתקיים לאורך זמן, כאשר חירותו של עם אחד נשענת על שלילת חירותו של עם אחר. סיום הסכסוך בהסדר מדיני, אינו רק אינטרס בטחוני, הוא תנאי הכרחי להצלת המשטר הדמוקרטי בישראל.

הבחירה שבפנינו אינה בין ימין לשמאל, אלא בחירה ערכית בין עתיד של דמוקרטיה ליברלית שוויונית, לבין מציאות של שליטה מתמשכת בעם אחר, שתכרסם בסופו של דבר בזכויות, בחירויות ובביטחון האישי של כולנו. המאבק אינו רק על גבולות ושטחים, אלא על גבולות המוסר והדמוקרטיה שלנו כחברה. השאלה אינה רק מה יעלה בגורל הפלסטינאים, אלא מי נהיה אנחנו ואיזו מדינה אנחנו מבקשים להיות ולהוריש לילדינו.

אני כותבת מתוך דאגה עמוקה לעתיד הדמוקרטיה בישראל

כמי שהייתה משנה ליועץ המשפטי לממשלה ושותפה לבניית מוסדות המדינה ולעיצוב ערכיה וחוקיה, אני צופה בחרדה בתהליך של התפוררות מנגנוני האיזונים והבלמים בישראל, בניסיונות לרסק את שלטון החוק ולהכפיפו לרצון הפוליטיקאים ובהידרדרות השיח הציבורי לשיח של שנאה, כוחנות, הסתה ושקרים.

המחאה האזרחית נגד ההפיכה המשטרית מרשימה אמנם בעוצמתה, אך היא סובלת מעיוורון מסוכן ומתנהלת מתוך טעות יסודית, לגבי מה שבאמת עומד על הפרק. ההתמקדות במאבק על עצמאות מערכת המשפט מתעלמת מן המטרה הרחבה יותר של המהלך. המהפכה המשטרית איננה רק ניסיון לשמר שלטון קיים, היא בעיקרה שלב מרכזי בפרויקט אידאולוגי, שמטרתו לשנות מן היסוד את אופייה של המדינה. בבסיס הפרויקט הזה עומדת האידאולוגיה של הגאולה המשיחית, הרואה במדינה הדמוקרטית שלב מעבר בלבד - תשתית זמנית בדרך למדינת הלכה יהודית ולא דמוקרטית (והרחבת סמכויות בתי הדין הרבניים והדרת נשים בצבא ובאקדמיה כבר בדרך), ולשליטה יהודית מלאה בשטחים שבין הירדן לים. לשם כך נדרש להסיר חסמים משפטיים ומוסריים, להחליש את בית המשפט, לרוקן את שומרי הסף מסמכויותיהם ולהכפיף את החוק לרצון הרוב הפוליטי.

אבל הדיון הציבורי מתמקד כמעט רק במאבק על מערכת המשפט ושומרי הסף, ומחמיץ את הסיבה המרכזית למהלכים המתרחשים לנגד עינינו. הוא מתעלם מהמטרה הפוליטית הרחבה יותר, שלשמה נהרסים הסדר החוקי הקיים ושלטון החוק בישראל: הצורך בביטול החסמים והסרת המגבלות המשפטיות והמוסריות העומדות בפני השלמתו של תהליך השליטה בשטחים הכבושים וסיפוח בפועל של מיליוני בני אדם נטולי זכויות פוליטיות, לצורך ביסוס אחיזתה הטריטוריאלית של מדינת ההלכה היהודית בשטחי הגדה המערבית.

אכן קל יותר לדבר על פסקת ההתגברות או על עילת הסבירות, מאשר על מציאות יומיומית של שליטה צבאית, הפקעות, פוגרומים וחיכוך אלים בין אוכלוסיות. קל יותר להגן על בית המשפט בלי לשאול מה המניע העיקרי של המבקשים להחלישו, ומה הוא עדיין מונע מהם לעשות. גם היוזמות המבקשות לבנות הגנה חוקתית לדמוקרטיה, נוטות להתעלם מהשאלה המרכזית: האם ניתן לשמר דמוקרטיה ליברלית במדינה השולטת דרך קבע באוכלוסייה נטולת

עדי עציון זק, זוכת פרס מפעל חיים של "קיפוד הזהב"

מאת שוש להב

מחול, ועיצוב במה - לעיתים כיצירה של אישה אחת על הבמה, הנושאת את כל העול האמנותי בגאון. גישתה הבלתי מתפשרת, החופשית ממסגרות ממוסדות, סללה נתיב לתרבות הפרינג' הישראלית, הרבה לפני שנקראה כך - תיאטרון עצמאי, יוצר, חופשי, אינטלקטואלי ונועז.

ביום רביעי 12.11.2025 בשעה 18.00 בפאלאס תל אביב (כאן מתגוררת עדי), הוענק פרס מפעל חיים לעדי עציון זק, באירוע מכובד, מרגש, רב משתתפים (הגיעו כל המי ומה מעולם התיאטרון והתרבות), בעריכתה והנחייתה של דניאלה מיכאלי.

"גישתה הבלתי מתפשרת, החופשית ממסגרות ממוסדות, סללה נתיב לתרבות הפרינג' הישראלית, הרבה לפני שנקראה כך - תיאטרון עצמאי, יוצר, חופשי, אינטלקטואלי ונועז"

פסטיבל קיפוד הזהב הוא חגיגה שנתית של התיאטרון העצמאי בישראל, המתקיימת מדי נובמבר בתל אביב, ומאגדת תחתיה את מגוון יצירות התיאטרון העצמאי שהועלו באותה השנה. מדי שנה מעניקה העמותה פרס מפעל חיים ליוצר או יוצרת, שתרמו תרומה משמעותית לתיאטרון העצמאי בישראל. השנה (12.11.2025) החליטה ועדת הפרס להעניק פרס מפעל חיים לשחקנית, הבמאית והמחזאית, עדי עציון-זק.

פרס מפעל חיים
ש"ס **2025**
קיפוד הזהב
עבור מצוינות בתחום
תיאטרון הפרינג' בישראל
מוענק
לדיירת פאלאס עדי עציון זק
שחקנית, במאית ומחזאית פורצת דרך,
מעל שישה עשורים. יוצרת תיאטרון עצמאי חדשני,
המסלב מוזיקה, תנועה ומשחק.
יום רביעי 12/11 בשעה 18:00 בסינמה
הנמייה: דניאלה מיכאלי
בושתתפות:
יהושע סובול - מחזאי
יגאל עזרתי - במאי
רות אשל - רקדנית וחוקרת המחול
דורי פרנס - מוזיקאי ומתרגם
פרופ' הרי גולומב - הפקולטה לאמנויות באוני' ת"א

פועלה של עציון זק, בוגרת להקת הנח"ל ובתי ספר למוזיקה בפריז ובפרייבורג, נמתח על פני למעלה משישה עשורים. עציון-זק ידועה ביצירותיה החדשניות המשלבות תיאטרון, מוזיקה ותנועה, ובהן המונודרמות "קברט קורט וייל", "המלאך הכחול" ו"קפקא נגד קפקא". לאורך השנים יצרה וביצעה שורה של מופעים ופרויקטים עצמאיים בארץ ובעולם, ובהם "מלים ללא צל", "שופינאנה" ו"קולו של גורל - מאריה קאלאס, טרגדיה יוונית".

בנימוקי ועדת הפרס נכתב, בין היתר: "כל יצירה שלה מהווה מיקרוקוסמוס אמנותי, המשלב משחק, תנועה, מוזיקה, שירה,

קונצרטים בביצוע טאלנטים מקומיים

מאת ביאטריס ווייסמן

שלנו, החליטה שקונצרט השבת (שנחשב לחשוב ביותר בשבוע, לדעת רבים), יביא בפנינו את שתי הפסנתרניות המוכשרות והאהובות שלנו, שושנה ורחל, כאשר הן מנגנות, כמובן, יצירות ל-4 ידיים, כמנהגן.

הטרקלין היה מלא עד אפס מקום, ובאוויר הורגש פירגון טוטאלי, מקיר לקיר. אפילו זבוב לא העז לעבור שם, כדי לא להפריע. אפילו "חתול הבית הג'ינג'י" שהיה בשטח, לא הוציא הגה.

אני התרגשתי יחד עם האמניות ובני המשפחה שלהן שהיו נוכחים בטרקלין, כששושנה ורחל ניגנו יצירות קלאסיות קלות, ג'אז ושירים אמריקאים. ההצלחה הייתה אדירה. מאז חווינו עוד קונצרט-פסנתר ב-4 ידיים, כפי שתראו במודעה.

לסיכום, היו אלה ערבי מוזיקה מהנים לכולנו ונשארנו עם טעם של עוד.

אני התרגשתי יחד עם האמניות ובני המשפחה שלהן שהיו נוכחים בטרקלין, כששושנה ורחל ניגנו יצירות קלאסיות קלות, ג'אז ושירים אמריקאים. ההצלחה הייתה אדירה.

זה כבר לא סוד שבארמון שלנו יש מוזיקאים מוכשרים. ב-5.11.2025 בשעה 20:00, זכינו לקונצרט הפתעה בביצוען של הפסנתרניות שושנה בר טוב ורחל נתיב, ובביצועו של החצוצרן מני גורמן (ה"בני גודמן" שלנו, כפי שאני מכנה אותו, שלצערי נפטר לפני פרסום הכתבה). היוזמה הייתה, כמו תמיד, של רחל, אבל ההפתעה האמיתית הייתה שושנה, שהחליטה להצטרף שעתים לפני תחילת ההופעה, לאחר חזרה אחת בלבד. מני ניגן, כפי שאנו כבר מכירים אותו, כמו מקצוען אמיתי.

מי שחשב שהקונצרטים מהסוג הזה כבר הפכו לשגרה, היה צריך להמתין עד ה-6.02.2026, כשענת, מנהלת התרבות

דיירים יקרים, הנכם מוזמנים -
"רסיטל לפסנתר"
בביצוע הדיירות
שושנה ברטוב • רחל נתיב
שישי 15/5 בשעה 17:00 בטרקלין

שושלת של פסנתרנים

מאת רחל נתיב

של רוקווייל, מרילנד בארה"ב. אולם שושלת נגני הפסנתר לא נותקה.

לסבתי, לאמי ולי, קמו ממשיכים בדמות שניים מתוך שבעת נכדי: אוהד, נכדי שכיום בן 25. זכיתי להיות מורתו הראשונה והוא החל לנגן בהיותו בן 5 בלבד. לימים, המשפחה עברה לארה"ב. שם התגלה כשרונו הגדול והוא למד אצל כמה מורים ידועים, ביניהם פרופ' אנדרו קופרסטוק ופרופ' גיימס גילס המהוללים. למרות היותו מחונן ומוכשר, ויכול להצליח בכל מקצוע שייבחר, הוא החליט שעתידו במוזיקה.

אוהד למד בקונסרבטוריון הידוע באוברלין, ואחר כך בבית הספר המפורסם למוזיקה של אוניברסיטת northwestern ובאוניברסיטת בולדר המפורסמת שבקולורדו, שם הוא משלים את הדוקטורט שלו במוזיקה. מלבד בפסנתר, אוהד מנגן במגוון רחב של כלים: קונטרבס, אבוב, קרן צרפתית, חליל, לאוטה (מנדולינה) ודומי פסנתר כמו הרפסיקורד ועוד.

בחודש מרץ 2025 התקיימה בקולורדו תחרות פסנתרנים, כאשר אוהד נכדי זכה במקום הראשון. בהמשך לזכייה, הוא הופיע עם ה-cu Boulder symphony orchestra בחודש אפריל 2026 בדנוור שבקולורדו, ואני, הסבתא הגאה, אפילו לא חשבתי להחמיץ את הקונצרט וטסתי במיוחד לארצות הברית. הקונצרט היה הצלחה אדירה. - בניצוחו של המנצח הידוע סקוט אוניל, שהוא מנצח הבית על התזמורת הפילהרמונית של קולורדו. בסיום הקונצרט, נקרא אוהד נכדי פעמיים לבמה וזכה לתשואות רמות ולקריאות "בראבו". אכן, כבוד גדול ונחת מרובה.

נכדתי הצעירה, שני, בת ה-18, מנגנת בפסנתר שירים ומוזיקה פופולרית. ממש כמו סבתי (הסבתא רבא שלה), שהתחילה את השושלת. אבל אני מקווה שהמעגל לא נסגר ושגם הדורות הבאים אחרי, ימשיכו במסורת המוזיקלית המשפחתית שלנו.

לסבתי, לאמי ולי, קמו ממשיכים בדמות שניים מתוך שבעת נכדי, המנגנים בפסנתר... אני מקווה שהמעגל לא נסגר ושגם הדורות הבאים אחרי, ימשיכו במסורת המוזיקלית המשפחתית שלנו

הרבה זכרונות יפים יש לי מתקופת ילדותי. אחד הזכרונות הטובים הוא אבי, שנהוג לשיר אריות מתוך אופרות או שירים נפוליטנים או שירים בכלל, אני שרה איתו, ואמי הפסנתרנית מלווה אותנו בפסנתר. כן זה היה כייף גדול. ואמי היתה פסנתרנית מחוננת. אמה של אמי, סבתי, גם היא ניגנה בפסנתר. היא נהגה לנגן מוזיקה קלה ושירים, כך שאמי כבר צמחה לתוך בית מוזיקלי.

אמי היתה באמת פסנתרנית נהדרת. היא היתה ה-פסנתרנית של הקהילה היהודית בעיר מגוריה, בראילה שברומניה, והפליאה בניגונה בכל אירוע, חג או מסיבה. בנוסף, היא היתה מלווה בניגונה סרטים אילמים בעידן הראשון של הקולנוע - מה שדרש יצירתיות, כושר אלתור ונגינה ברמה גבוהה. גם כשעלינו לישראל, הורי דאגו לקנות פסנתר ואמי המשיכה בפעילות מוזיקלית.

כשהגעתי לגיל 7 החלה אמי ללמד אותי פסנתר. היא היתה המורה הראשונה שלי והחדירה בי את האהבה לפסנתר. בגיל 10 עברתי ללמוד בקונסרבטוריון בתל אביב, ובהיותי נגנית מצטיינת, זכיתי בפרס של קרן התרבות אמריקה-ישראל ועברתי ללמוד באקדמיה בתל אביב, עוד לפני סיום בית הספר התיכון. שם גם סיימתי תואר במוזיקולוגיה.

גם שלושת ילדי למדו מוזיקה: בתי הילה ניגנה בגיטרה קלסית. בתי השניה אורלי היתה נגנית טובה בתזמורת הנוער של באר שבע. בני עדי ניגן קלרינט ראשון בתזמורת הנוער

בין פורים לכסח, בין לגימה לגמילה, בין עבודות לחירות

מאת שולמית רבינרטון

חג הפסח

אבותינו ראו בחג הפסח את החשוב שבחגים, כי למצרים ירדנו כמשפחה בת 70 נפש ויצאנו משם כעם בן 60 ריבוא נפש - 60,000 בלשון ימינו.

החוויה של השהייה בת 400 שנים במצרים, על תהפוכותיה, ממשפחת המיוחסת של המשנה למלך, יוסף, שקיבלה את ארץ גושן הפורייה, ועד לעבדים העובדים בפרך והנתונים לגזרות שמד של "כל הבן היילוד היאורה תשליכוהו", עיצבה את דמותנו כעם, את היחס של היהדות לגר בתוכם ולעבד, והיותה חידוש ושוני מהותי ביחס לחוקות העמים בימים ההם, ויסוד מוסד לחוקים הסוציאליים בתרבות העולם כיום. "זכור כי עבד היית בארץ מצרים", היא מנטרה שראוי לנו לשנן גם היום.

רבותינו ראו בתאריך ליל הסדר תאריך חשוב עד כדי כך, שחג הפסח נקבע גם כראש השנה. כידוע, יש לנו ארבעה ראשי שנים: לירקות, לנטיעות, למלכים ולמעשר הבהמה. ט"ו באב - ראש השנה למלכים בארץ, שממנו סופרים את שנות שלטונם, הוא ליל הסדר. כלומר, חג הצהרת עצמאות, חג החירות.

*בפאלאס ת"א קיימו את סדר הפסח בממ"קים, בשולחנות ערוכים וטעימים.

"החוויה של השהייה בת 400 שנים במצרים, על תהפוכותיה, עיצבה את דמותנו כעם, את היחס של היהדות לגר בתוכם ולעבד, והיותה חידוש ושוני מהותי ביחס לחוקות העמים בימים ההם, ויסוד מוסד לחוקים הסוציאליים בתרבות העולם כיום"

חג פורים

"יין ישמח לבב אנוש", על כן כל יהודי מברך על היין. את היין הראשון בחייו שותה גבר יהודי בברית המילה של עצמו ואח"כ הוא, אשתו וילדיו שותים ומברכים בכל ערב שבת ובכל מוצאי שבת ובפסח 4 כוסות ובפורים בכלל חובה לשתות "עד שלא ידע". אז מאין ענין נזירות מיי? אמרו חז"ל: "יין הוא שליח רע". אתה שולח אותו לבטן והוא הולך לראש. אלא מה, גמילה מיי? קשה. היין הוא מכת דורנו אשר לא ידעו אבותינו וכל יוצאי מצרים לדורותיהם שלא שתו אלא שתית מצווה בלבד, כי ידעו נכנס יין (70) יצא סוד (70) ושתיקה יפה לחכמים.

כבר חכמינו ידעו מניסיונם כמה קשה הגמילה מן היין ובמדרשים ישנו סיפור בן 2000 המעיד על הקושי: היה חסיד אחד שאביו הרבה לשתות והיה מתגלגל בביבים והבחורים שוחקים לו ומיידים בו אבנים. נצטער בנו ושלח לביתו מעדנים ומשקה שלא יצא לרחובות. יום גשם אחד יצא החסיד וראה שיכור מתגולל בתעלה ומבוזה, חש להביא את אביו לראות מה היה מצבו לפניו. גחן אליו האב ולחש לו: מנין היין הטוב הזה שממנו שתית? הרמב"ם, שהיה רופא, דווקא ממליץ על שתיית יין בכל ארוחה מרכזית. יותר מכך הוא ממליץ שלא לשתות מים בשעת הארוחה.

:HAIKU שירה קצרה וממצה

מאת פלורנס (פלואסי) רפאל חפץ

68 years now
Seems like yesterday we met
Love is always new

Always try my best
Doesn't guarantee success
But still keep trying

Together in love
So many years of friendship
We are truly blessed

What is important
Forget all work related
It's people who count

The power of words
Is a cherished gift
For some salvation

Follow gut feelings
Your inner self is speaking
You'll rarely be wrong

I play to have fun
Take a walk on the wild side
Hope to continue

I only reveal
What I want humans to know
The rest for angels

הייקו:

אחד התחביבים שלי הוא כתיבת הייקו. הייקו היא צורת שירה קצרה, שמקורה ביפן המסורתית. שירי הייקו עוסקים בדרך כלל ברגע כלשהו בהווה, שהמשורר מתבונן בו ומתאר אותו באופן אובייקטיבי ומיידי ככל האפשר. מאז שנות ה-50 של המאה ה-20 ועד היום, ההייקו זוכה לפופולריות מחודשת.

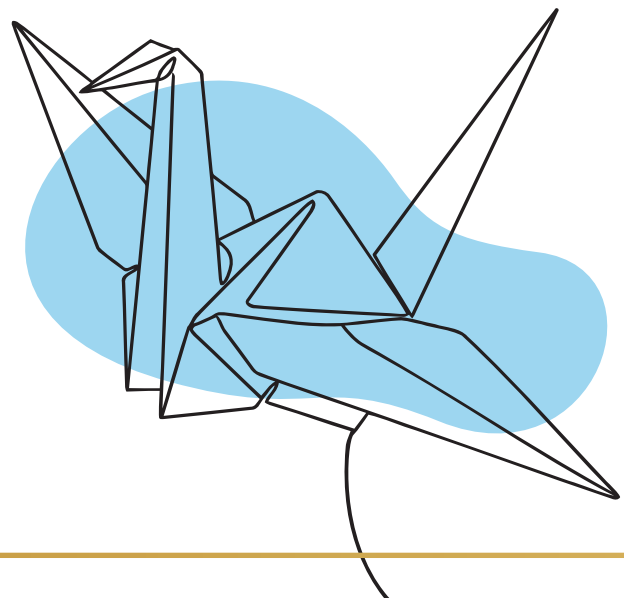
מושלים לא קיים
ממשיכה כמו תמיד
חיוך לא חסר

שכחה רבה
אחפש פתרון טוב
כניעה אסורה

בוקר טוב עולם
שבת שקטה חובקת
שמש היא בונוס

סוזנה ירון חגגה במחצית ינואר 20 שנות מגורים בפאלאס ת"א

מאת יואב הירשברג

במרתף / סוזנה ירון

והערב מתקרב
ומייד למרתף האופל ייפול
ולבדי יושבת אני
ורועדת מקור

ואין אדם השומע
את שאגת ליבי
רק ציפור קטנה יושבת
מהבוקר עד הערב בחלוני

ואוי לי כי לא אבין את שפתה
אולי היא הייתה מביאה לי בשורה
מאמי היושבת עצובה ובוכה

הערב עבר ובא הלילה
מעל נוצצים אלף ואלף כוכבים
וככדור זהב פונה אליי הלבנה
עם חיוך רגיל בפניה
ועיני מביטות בלי ניצוץ ותקווה השמימה
ובינתיים לאט עובר הלילה

הבוקר בא
וקרני החמה כבר מסתכלות על חלוני
ותתפרץ טיפת הדם מליבי
כי אני יושבת במרתף
בין רעב, קור וכאב

"הבוקר בא / וקרני החמה כבר מסתכלות על חלוני / ותתפרץ
טיפת הדם מליבי / כי אני יושבת במרתף / בין רעב, קור
וכאב"

סוזנה ירון נולדה בעיר מונקאץ', שהייתה אז אחת הקהילות היהודיות הגדולות והמשמעותיות בצ'כוסלובקיה. אביה עסק ביבוא, אמה הייתה עקרת בית, ולסוזנה הייתה אחות גדולה בשם ורה. שתייהן למדו בבית הספר היהודי בעיר, שם נחשפו לשפה העברית ולמשורריה.

בשנת 1938 השתנו חייהן מן הקצה אל הקצה, עם סיפוח העיר להונגריה. המשפחה חוותה פגיעה קשה במעמדה, בזכויותיה ובמצבה הכלכלי והתרבותי. בשנת 1944, לאחר פלישת הצבא הגרמני, נלקחו בני המשפחה לאושוויץ, ושם הופרדו מאביהן - זו הייתה הפעם האחרונה שראו אותו.

בדצמבר אותה שנה נמסר להן שעליהן לעבור למזרח גרמניה. סוזנה, אמה ואחותה שרדו את צעדת המוות והגיעו לעיר הנמל רוסטוק, שם הועבדו בעבודות כפייה בתנאים קשים ובלתי אנושיים, עד ששוחררו ב-1945 בידי הצבא האדום. סוזנה נכנסה לגור בפאלאס ב-15/01/2006 וחגגה 20 שנים פוריות במשכנה כאן.

לפני שעלו ארצה יחד עם אמן, כתבה סוזנה את השיר "במרתף", פראג 1948 - עדות אישית אחרונה לתקופה האפלה שעברה.

דיירות חדשות בפאלאס, משתפות. נעים להכיר!

מאת דבורה כהן

מאת ניצה זמיר

"כל יום אני אומרת לעצמי - יהיה טוב, יהיה טוב. הרי זה מקום טוב"

רוב הדיירים בפאלאס ת"א הם ותיקים, אך יש בינינו כאלה שהגיעו לא מכבר, ונמצאים בתהליך הסתגלות.

אני הגעתי לכאן לפני כשנה, אך כבר מתהדרת בהכרות של ממש עם המקום ועם הרגליו. מאושרת? עצובה? קשה לי לקבוע. בדרך כלל אדם מגיע לשלב מתקדם בחייו, ולא תמיד הוא יודע לקבוע עד כמה שמח או אומלל הוא. כל כך הרבה גורמים מרכיבים את מצב רוחנו בדור: הדירה בה אנו מתגוררים, הידידים איתם אנו מבליים את זמננו, החשיבות שאנו מייחסים לאוכל המוגש במסעדת המקום, ומעל לכל - השאלה האם אנו מתקשים להתרגל לסגנון החיים כאן, או שמא טיפוסים גמישים וקלילים אנו, המוצאים את החיובי בכל מצב, גם בעודו חדש. שמתי לב כי רבים מהדיירים המתגוררים כאן מתייחסים אל המקום כאל בית, וגישה זו בהחלט מעודדת.

אנו, דיירי הפאלאס, מתגוררים במרכז של תל אביב, קרובים לבית החולים הגדול, ולמוסדות התרבות המרכזיים של העיר, כמה תחנות נסיעה באוטובוס או התפנקות במונית, יביאו אותנו למרכזים שונים בעיר הגדולה הזאת. ביקור במרחק מה ממרכז העיר - באיזור שדרות רוטשילד, יבנה, נחמני, יהודה הלוי - יפרוס בפנינו את הארכיטקטורה היפה של העיר בראשיתה, את הבניינים שניבנו בסגנון האקלקטי ששילב אלמנטים של אר נובו ואר דקו, ולאחר מכן הסגנון הבינלאומי הקרוי על פי רוב באוהאוס.

ההרצאות בפאלאס, המושמעות לנו כמעט מדי יום והקונצרטים להם אנו מאזינים בכל סוף שבוע, פותחים בפנינו עולם תרבותי עשיר. יותר מכל משמעותיים הקשרים החברתיים הנרקמים בין דיירי המקום. לא קל למצוא חברים בשלב מתקדם של החיים, אבל מסתבר שמגורים תחת קורת גג אחת, מקלה על יצירת הקשרים הללו. הכרותי האישית עם אנשים רבים כאן לימדה אותי, כי רב המשותף בין הדיירים, הן ברקע ממנו הם באים והן בשטחי התעניינותם כיום.

עברתי את תקופת ההסתגלות שלי כאן, ואומרת לעצמי - יהיה טוב, הרי זה מקום טוב.

"בבית חונכתי על ערכים של אמת, יושרה, חריצות, ובראש ובראשונה התנדבות שהייתה ערך עליון, ואני ממשיכה להתנדב גם כיום"

נולדתי ברחובות למשפחה ציונית. אמי עלתה ארצה ממפולין

ב-1932 כספורטאית המכבייה הראשונה בתחום אתלטיקה קלה. כדי שתוכל להשאר בפלשתינה, נישאה באופן פיקטיבי לבחור ירושלמי, לימים התגרשה ממנו ובהמשך נישאה לאבי, יליד אוקראינה, אשר היה חבר ב"הגנה".

אני ילידת הארץ, ובבית חונכתי על ערכים של אמת, יושרה, חריצות, ובראש ובראשונה התנדבות שהייתה ערך עליון. לימים, בחרתי בקריירה צבאית והגעתי לדרגת אל"ם. למדתי לתואר ראשון ושני במנהל ציבורי ומדעי המדינה, תוך כדי שירותי בקבע. השתחררתי בדרגת אלוף משנה, ואחרי השחרור עבדתי במשרד הביטחון ביחידה למחקר ופיתוח (מפא"ת).

בהיותי בשירות מילואים, ייצגתי את צה"ל ב"מצעד החיים" בפולין, במסגרתו צעדנו עם מדי צה"ל ודגלי ישראל, בין אושוויץ לבירקנאו. זו היתה חוויה שלא-תישכח. בנוסף השתתפתי גם ב"צעדת 4 הימים" בהולנד במשלחת צה"ל. אני ממשיכה גם כיום להתנדב כגמלאית במשרד הביטחון. יש לי שני בנים מדהימים ושישה נכדים מקסימים.

* ניצה זמיר הגיעה לפאלאס בינואר 2026

* דבורה כהן הגיעה לפאלאס ביוני 2025

מאת שושנה מאייר

חודש האביב

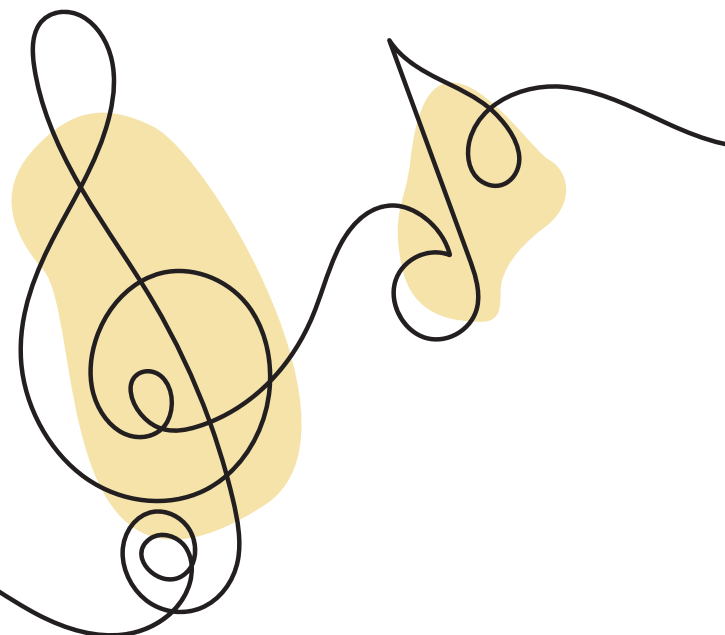
לפעמים הוא צוחק לפעמים בוכה
לא מבינים מה לו קורה
מבלבל לנו את הראש
ולא יודעים מה ללבוש.
קרעי עננים בשמיים מטילים
וקרני שמש ביניהם מפזזים
ואין אנו יודעים אם גשם יביאו
או יהיה זה יום שרב.
תמיד היה יפה וחמים
הרגיע את הים ושיטח הגלים.
החול היה רך ונעים
וגרם אושר לכל הטובלים.
נישק לפרחים והעיר ניצנים
שהפיצו ריחם בכל המרחבים.
ציפורים פצחו בשיר
והקימו קינים לדור הצעיר.
בלועזית יש אמרה נאה
שאפריל עושה מה שלו בא,
אך אנחנו אוהבים אותך כפי שאתה
גם אם הנך קצת משוגע.

מאת שרה יעקבסון

פעמי האביב

בצל ישבתי לי ליד שיח פורח
ואור שמש חורפי חיוור עלי זורח.
ניחוח הפרחים מופץ סביב
כריחם מבשרים את בוא האביב.
לאביב פירושים רבים כרבה
כי כולם מרגישים בו ניצני אהבה.
צעירים, בוגרים וזקנים שואפים ומצפים
רבות השנים לאהבה רבה מצד הבנות והבנים
ובעיקר לזכות לאריכות ימים
כדי שירבו נחת רבה
לקראת בוא הנכדים והנינים.
שיהיה לכל אחד אביב פורח
ובכבוד רב כמו שמחכים לאורח.
אביב שמח לכל עם ישראל
שיבוא בקרוב בעזרת האל.

מי עלינו להיות כדי לנצח?

מאת שוש להב

מאת נפתלי פלס

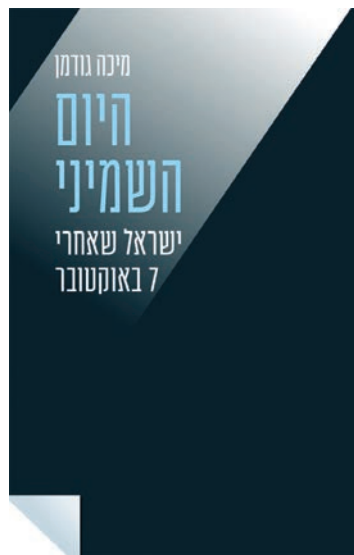
רגעי האִשֵׁר

המלצה על הספר "היום השמיני - ישראל שאחרי 7 באוקטובר". ספרו השביעי של מיכה גודמן

"במלחמה אנחנו נוטים להציג שאלות דחופות: מה עלינו לעשות כדי לנצח. את מי להתקיף, מתי להתקיף, וכיצד להתקיף. הדיון בשאלות הללו רווח בשיח הציבורי, וזה דיון חשוב. הספר הזה מניח על השולחן שאלה אחרת. הוא לא שואל מה עלינו לעשות כדי לנצח, הוא שואל מי עלינו להיות כדי לנצח."

מיכה גודמן, הוא סופר, הוגה דעות, וחוקר של המחשבה היהודית והישראלית.

ציטוטים מהספר:

"דור המייסדים הוא דור שחי בשני עידנים: הוא חי בעידן שבו ליהודים לא הייתה מדינה, והוא חי בעידן שבו ליהודים הייתה מדינה.

הפרספקטיבה הכפולה שימרה בקרב בני ובנות הדור הראשון, את התחושה שכל מה שיש כאן אינו מובן מאליו."

"שתי תובנות הפוכות זו לזו היכו בתודעה הישראלית, בעת ובעונה אחת. מצד אחד - עברנו התגלות, אמיתות נסתרות נחשפו, ומבחינה ערכית, העולם נהיה ברור יותר. מצד שני - עמדנו בפתחה של מלחמה, ומבחינה אסטרטגית העולם נהיה מעורפל יותר. שעת הבהירות הערכית, הייתה גם לשעה של אי ודאות אסטרטגית."

יש רגעים של התבדחות
עת ההומור עד רום יעוף
והשמחה מזון גם עת רוחניות
ומה נעים שלא לאיד מדוד
אלו רגעים שהענג מציף האישי
לחוש כי למתן מלא הזכות
להפגין מוקדי אנוש ורגישות
לראות בהתעלות עצמת גדלות
גם חלקו של האִשֵׁר על פי אפי האישי
המייטיבים להבין עבדות המציאות
בענג הנאות פשוטות ישכילו לחוות
יש השלמה המייטיבים להשלים גם עם עצבות
כי לחדוה ולגילה תמצא הרבה רעות
קרני החשן והאור עת מופיעות
דרךן למבוכה שכל הן משאירות
כי לתונה ולשמחות יש מחנה הסכמות
נפש בריאה פשפש תמצא להוכחות
שבילי המוחשי תצוגת קיום לתלפיות
לא עלטה והסתרה הנפש מרגיעות
עבדות מנחות רב מסתרי הנפש הפורצות
מרפא מרגיע כי לאמת אין שני קצוות
ולהפריד בין אמתות כפי שהן מובנות
לרקם חלום כהתונית רצועות המשי העדינות
לחלם זה מרומם עד מפגש עם מציאות
או אז ממושו בטנוח של התחושות
רגעי האִשֵׁר בהשג המבניים

מוזיאון ישראל מציג: מגילת ישעיהו השלמה

מאת שוש להב

מגילת ישעיהו הגדולה היא מקור אותנטי מתקופת בית שני, המשמר ידע היסטורי בן כ-2,000 שנה. המבקרים יזכו לחוות לא רק טקסט תנ"כי מוכר, אלא חפץ עתיק ממשי, שריד נדיר ששמר על שלמותו בתנאי המדבר והפך עדות חיה לעולם הקדום. המגילה מהווה אוצר לאומי ותרבותי ראשון במעלה. ביטויים רבים שאנו משתמשים בהם היום, לקוחים מספר ישעיהו, כמו: "וְכַתְּתוּ חֲרֻבוֹתֵם לְאֹתִים וְנִחַנְתוּתֵיהֶם לְמִזְמֵרוֹת לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חָרָב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה".

התערוכה המיוחדת מציעה למבקרים מסע רבי-חושי: הכול מתחיל בשחזור של מערה מס' 1 בקומראן, שם יוכל הקהל לחוות את הסיפור המופלא של גילוי המגילה בחשכת המדבר. מהמערה יעבור המסע אל סיפור הדרך שעשתה המגילה עד שהגיעה למקום משכנה בהיכל הספר, ויגיע לשיאו מול תצוגת המגילה השלמה בכל הדרה - 7.17 מטרים של עדות חיה להיסטוריה.

המגילה מוצגת בתוך ויטרינה ייחודית באורך 8 מטרים, שיובאה מבלגיה, בתנאי אקלים מבוקרים ומיוחדים. לאולם ייכנסו עד 25 מבקרים בו-זמנית, לפרק זמן של 7 דקות. אין לצלם בתוך האולם.

מיקום: אולם בלה והרי וקסנר, מוזיאון ישראל, ירושלים
אוצרת: חגית מעוז
עוזרת לאוצרת: עומרית כהן

התערוכה "נחמה מן המדבר: מגילת ישעיהו השלמה", מציגה את החשובה במגילות קומראן. הזדמנות יוצאת דופן לעמוד מול כתב-היד המקראי השלם והעתיק ביותר שהתגלה עד כה, מגילה בת למעלה מ-2,100 שנה, המכילה את כל 66 פרקי ספר ישעיהו, כפי שאנו מכירים אותם כיום.

מהיכן מוכרים לנו הביטויים: "וְגַרְזָאב עִם כְּבָשׂוּ?" ו-"וְיָבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל"? ובכן, הנביא ישעיהו בן אמוץ אחראי להם.

התערוכה "נחמה מן המדבר: מגילת ישעיהו השלמה", שבה מוצג כתב-היד המקראי השלם העתיק ביותר, מאפשרת מפגש מחודש עם מגילת ישעיהו המקורית ועם הסיפור המרתק של גילויה במערות קומראן שבמדבר יהודה. זוהי הזדמנות יוצאת דופן לעמוד מול כתב-היד המקראי השלם והעתיק ביותר שהתגלה עד כה, מגילה בת למעלה מ-2,100 שנה המכילה את כל 66 פרקי ספר ישעיהו, כפי שאנו מכירים אותם כיום.

מגילות מדבר יהודה, שהתגלו בין השנים 1947 - 1956 במערות קומראן שלחוף ים המלח, נחשבות לאחת התגליות הארכיאולוגיות המשמעותיות ביותר במאה העשרים. החשובה והבולטת שבהן היא מגילת ישעיהו השלמה, המתוארכת לשנת 125 לפני הספירה בקירוב - כאלף שנים לפני כתבי-היד העתיקים ביותר של התנ"ך שהיו ידועים לנו קודם לכן.

הרהורים וחיוכים

מאת ביאטריס ווייסמן

- מצבי נמצא תמיד בין "הכל עובר חביבי" ל "הכל כואב חביבי".
- כל החיים לומדים... יצא לי להכיר גבר בן 90 שנתן במתנה לאישה צעירה (כחצי מגילו), עגיל 1 (אחד בלבד). מישהו יכול להסביר לי למה? כי אני נוטה לחשוב שגברת דמנציה אשמה.
- המרצה הזאת, היא בלתי נלאית ואני בלתי נראית.
- מושג חדש (בשבילי): "ניתוח זעיר-פולשני". הכרתי אותו בדרך הקשה. אני לא בטוחה שהמילה "זעיר" צריכה להיות הראשונה...
- יש דברים בחיים, שלו הייתי חוזרת בזמן, אולי הייתי עושה אותם קצת אחרת.
- אתה זקן, כשאתה מכיר יותר שמות במודעות האבל, מאשר במדור הרכילות.
- יש אנשים לא מדליקים, אנשים מדליקים ואנשים שצריך להדליק כדי שיהיו מדליקים...
- דוקטור, מצבי "על הפנים" תרתי משמע: יש לי כאב בפנים ממחלה נדירה.
- אני מחשיבה את עצמי כאדם בריא, למרות שמי שפותח את התיק הרפואי שלי, משוכנע שאני שקרנית או משוגעת.
- באתי, נאמתי, הנעמתי, נעלמתי...

"אני מעריכה את האנשים שעמדו פעמיים בתור כשחילקו את חוש ההומור"

- לא אוהבת "בלה, בלה, בלה", בלי נושא ובלי סיבה.
- קניתי נעליים אונליין. אחרי שבועיים, לא דובים ולא... נעליים. תרגיעו! בסוף הגיעו.
- הגעתי לגיל, בו לא קל אף תרגיל.
- לרוב הדיירים יש עברית "אמאית" או עברית "בית סיפרית". לי יש עברית "אולפנית".
- היום אני מציגה: כאבי שרירים מאת דליה מנטבר. כולם אוהבים אותה, כי יש לה אנרגיות חיוביות ממגנטות.
- אני חושבת שמגיעות לנו זכויות יתר בבית החולים "איכילוב", כי חלק ממנו בנוי על האוזניים שלנו.
- אני מעריצה את כל מי שעושה דברים חיוביים, יותר טוב ממני.
- אלוהים אדירים! באיזו מדינה אנחנו חיים? לפעמים בא לי לחיות את שנותיי האחרונות ב... שוויץ, ולא רק בגלל המתת החסד...

פעילויות ואירועים: פאלאס בתצלומים

מקבוצת עוריאלי

החברים שלכם יגידו לכם **תודה!**

דיירים יקרים,
יש לכם חברים בגילכם שמעוניינים
לטעום מהחיים הטובים?
תביאו אותם לפאלאס!
פאלאס מזמינים את החברים שלכם
לארבעה ימים של החיים הטובים:
ארוחות, פעילויות ספורט,
אירועי תרבות וכמובן
בילויים עם הקהילה האיכותית
של דיירי פאלאס.
ני החברים שלכם - הם החברים שלנו!!

לפרטים, אידה: 054-3639615

פאלאס ניוס

חדשות הארמון ת"א

מקבוצת עוזי'אלי

*3666